Dundadznieks

Nr. 7 (212) 2016. gada 21. jūlijā

Dundagas novada pašvaldības izdevums

www.dundaga.lv

2. lpp. Saimnieciskie darbi Dundagā un Kolkā.

3. lpp. Juris Apse par *Kolkas ūdeni* un Kolkas ūdeni.

5. lpp. Kas jāielāgo projektu rakstītājiem?

7. lpp. Jūras svētkos.

8. lpp. Ievlejām 35!

9. lpp. Alumīnija bāka, dziļā aka un bullis istabā.

Redaktora vārdi

Man ir sapnis

Kad nule aizvadītajā Dundagas muižas vilnas burziņa laikā aprunājos ar pasākuma ieceres autori, Dundagas Kultūras pils direktori Baibu Dūdu, viņa sacīja vārdus, kuru gribas te atkārtot. Būtībā Baiba man uzrakstīja redaktora sleju. «Man ir sapnis, ka paši dundadznieki pārvar savu kūtrumu, izkāpj no ikdienības kurpēm un ierodas izbaudīt svētku gaisotni, patērzē savā starpā un ar sen nesatiktiem dundadzniekiem. Tas ir tik svarīgi!»

Tas ir svarīgi. Vispirms, svarīgi ir dzīvot ar sapni, varbūt pat tā — no sapņa uz sapni. Ar kaut ko lielāku par diendienā darāmo — ar tādu mērķi, kas kopus spēkiem ir sasniedzams. Jā, daudzu aizraušana un saliedēšana vienas idejas vārdā ir nozīmīga vienmēr. Bet tas pa īstam piepildās tad, kad gūst vietējās sabiedrības piekrišanu un iesaistīšanos.

Tad tas iedvesmo gan uz parasto ikdienu, gan lieliem sapņiem nākotnē. Dundagas muižas vilnas burziņš izdevās, tāpēc ar cerībām varam raudzīties nākotnē.

Alnis Auziņš

Pie galda, pie goda, pie labiem ļaudīm

Tā, atklājot Dundagas muižas vilnas burziņu, sacīja namamāte, Dundagas Kultūras pils direktore Baiba Dūda. 16. VII novada centrā visu dienu notika koncerti, amatu darbnīcas un tirgošanās, pulcējot daudz ļaužu — dundadzniekus un kolciniekus, bijušos pagastu iedzīvotājus, tuvākus un tālākus kaimiņus un pavisam tālus viesus.

Ojārs Vācietis kādreiz rakstīja par «zemi, kurā aug mans galvenais kāposts», un kāpēc ne? Vasaras vidus svētkos Dundagā, vācietiski izsakoties, centrā bija «galvenā aita», «galvenā Pāce» ar tās «galveno vilnas pārstrādes fabriku», šīs puses «galvenā vēsture un galvenā tagadne», un «galvenie» ļaudis. Ja iedvesmas brīdī dzimušai iecerei, nesavtīgam, ilgstošam sagatavošanas darbam un aizrautīgam izpildījumam vēl pievienojas *laiks uz ūsiņu*, tad atliek tikai priecāties un to visu baudīt.

Saulainajā sestdienā koncertē pašmāju amatiermākslas kolektīvi un viesi no kaimiņu un tālākiem novadiem. Tirgotāji piedāvā, pircēji pērk, stiprinieki rāpjas umurkumura stabā, interesenti mācās meistardarbnīcās, lokanie vingrinās ielu vingrotāju vadībā, izsalkušie ēd izbraukuma kafejnīcā, izsolē azartiskie, cits citu pārtrumpodami, iegādājas veclaiku priekšmetus...

Ieraudzījis pie stellēm bijušo dundadznieci un bijušo žurnālisti **Unu Upīti**, vedinu viņu nedaudz pastāstīt par kraso nodarbības maiņu pirms trim gadiem. Tagad Una audēju kopā *Talse* auž segas, villaines, brunčus, lina dvieļus, grīdceliņus, mājās ada cepures un dara to ar lielu sajūsmu. Tas iesācies kā vaļasprieks, bet Una drīz sapratusi, ka to vien grib darīt. Uz vaicājumu, vai *Talsē* darbojas arī vīra cilvēki, Una atbild ar «nē», piebilstot: vīri pelna naudu tām, kas auž. Novēlu Unai atrast savai produkcijai stabilu noietu.

Pils ielas malā nelielā izbraukuma aplokā iekārtojušās četras zemnieku saimniecības *Alkšbirzes* aitas. To saimniece **Sarmīte Zumberga**, dēlam Reinim piepalīdzot, rāda, kā aitas cērpjamas. Reinis pietur blējējai kājas, un Sarmīte ar dzirklēm prasmīgi atbrīvo savu audzēkni no liekā apmatojuma. Pēcpusdienā apvaicājos, vai cirpt neviens nav pieteicies. Neesot gan. Četras paraugaitas ir tikai neliela daļiņa no 23 aitu lielā ganāmpulka. Prasu, vai mūsdienu lauku bērni aitas maz pazīst un vai neprasa, kuras pogas spiest, lai tiktu *augstākā līmenī*. Tik traki nav, Sarmīte smaidot atbild. Bet kurš vairāk nobītos, ja nu kāds bērns nokļūtu aitaplokā? Aitas, Sarmīte pārliecinoši atbild, taisnība, pašas aitas taisni tajā brīdī saka kolektīvu «nēēēē–bēēē!», ej nu sazini, kuram taisnība. Gan jau tomēr Sarmītei, jo viņa aitas pazīst kopš 1991. gada, kad *Alkšbirzēs* aizsākās aitu ganāmpulks, bet no šī kvarteta divas aitas Sarmīti pazīst vien septiņus astoņus mēnešus, divas — pat ne pilnus trīs. Nobrīnos, ka krietni jaunākās nemaz neizskatās mazākas par vecākajām. Tas tāpēc, ka vēl nav nocirptas, skaidro Sarmīte. Nu ja, cilvēks pēc friziera apmeklējuma arī uzreiz izskatās jaunāks!

Šodien daudz kas notiek vienlaikus. Pils laukumā uz skatuvītes cits pēc cita mainās Latgales jauniešu postfolkloras kopa *Rikši*, duņdžiņu *Sendienas*, Katlakalna folkloras kopa, mūsdienu deju grupa *Sensus*, Talsu Valsts ģimnāzijas teātra studija un Talsu Tautas teātris. Pēc vairākām stundām šajā vietā noris aizrautīga senu un pavisam senu priekšmetu izsole prasmīgā Valda Šleinera vadībā. Ļoti daudzu mantu vērtība no sākotnējās 50 centu cenas klātesošo sāncensībā izaug līdz desmit eiro — kāpostu ēvele, vējlukturis, jā, arī dzirkles, ko tepat vien varētu izmēģināt...

Kādā nosacītā pavaļas brīdī uz dažu minūšu sarunu izdodas noķert visa pasākuma dvēseli **Baibu Dūdu**.

— Kā radās Dundagas muižas vilnas burziņa iecere?

— Ar idejām tā ir — nāk, nāk un atnāk. Dundagas novadā ir tik daudz kā, ar ko lepoties. Pērn notika lielisks Sklandraušu festivāls, bet uzreiz sapratām, ka tādu katru gadu rīkot nevaram. Vajadzēja paraudzīties, kas vēl mums ir visapkārt, un mēs ieraudzījām Pāces vilnas pārstrādes fabriku. Tā ir darbība, kurā ir ieausta daudzu paaudžu pēctecība. Tur viss ir kopā — vilnas pārstrāde, *Daiļrades* cehs, tas veidojis paaudzes, gaumi, tajā izpaudies darba tikums, tam bijusi noteicoša loma daudzu profesiju izveidē. Laiks iet uz priekšu, ir lietas, kas palikušas pagātnē, un

Nobeigums 6. lappusē.

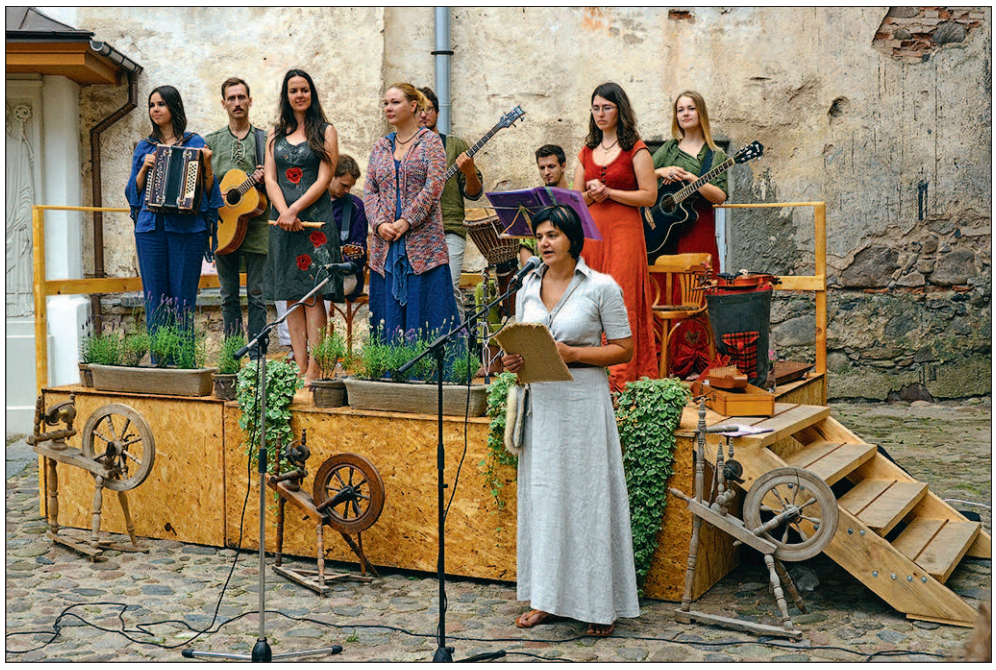

• *Dundagas muižas vilnas burziņa namamāte Baiba Dūda sveic visus svētkos un uzteic aitkopjus un Pāces Vilnas fabrikas ļaudis. Uz paaugstinājuma — postfolkloras grupa* Daba san.

• *Ja nebūtu aitu, nebūtu vilnas, nebūtu vilnas, nebūtu svētku! Sarmīte Zumberga ar dēlu Reini uzskatāmi rāda, kā aitas cirpt.*

Visvalža Biezbārža foto

Dundagā

13. VIII plkst. 10.00 *Mazās skolas* stadionā novada sporta diena *Sporto Dundagā 2016*.

Kolkā

23. VII piejūras pašvaldību senioru svētki. Plkst. 13.00 gājiens, festivāla atklāšana, plkst. 13.30–15.30 koncerts, plkst. 18.00–22.00 balle ar grupu *Novadnieki*.

29. VII plkst. 18.00 stadionā Dobeles kultūras nama amatierteātra *Smaids* mūsdienīga sadzīves luga *Kāzas Bazūnēs*, režisors Aivars Mešķis. Ieeja 1 €.

Pācē

23. VII plkst. 10.00 Daiņa Derkevica piemiņas kauss volejbolā.

Mazirbē

Muzejā *Stūriši* visu vasaru apskatāma rišeljē izšuvumu izstāde.

6. VIII Lībiešu svētki (sk. 11. lpp.)

19. VIII plkst. 18.00 Lībiešu tautas namā *Mazbānītim 100!*. Ielūdz Mazirbes draugu kopa, tel. 29237185.

20. VIII plkst. 13.00 Mazirbes skolas salidojums. Ielūdz Mazirbes draugu kopa.

Pie mums, uz zemēm

Saimnieciskie darbi Dundagā

Par skolēnu vasaras darbu un citām saimnieciskām norisēm stāsta Saimnieciskā dienesta vadītājs Andris Kojro.

— Jau vairākus gadus jaunieši vasarā strādā — visus trīs mēnešus pašvaldība viņus nodarbina. Kas nosaka jauniešu skaitu?

— Skolēnu nodarbināšanas programmā strādā 15 līdz 20 gadus veci jaunieši. Pašvaldība lēma, ka nodarbinām desmit skolēnus katru brīvlaika mēnesi. To piesakām Nodarbinātības valsts aģentūrai (NVA). Finansējums uz pusēm — 185 € maksā aģentūra, 185 € un nodokļus maksā pašvaldība. Jaunietis saņem minimālo algu — 370 € pirms nodokļu nomaksas. NVA finansē arī darba organizētājus. Jūnijā 2 jaunieši strādāja Kolkas pagastā, jūlijā un, iespējams, arī augustā Kolkā strādās trīs jaunieši, jo tur ir maz algotā sabiedriskā darba veicēju, toties notiek lieli pasākumi.

— Strādāt gribētāju ir krietni vairāk?

— Jā. NVA interneta lapā var pieteikties, un, kam pirmajiem tas izdodas, tie arī tiek. Strādā rindas kārtībā, kā ir piereģistrējušies. Ir jau tādi, kas gribētu strādāt vairāk nekā mēnesi. Tas nav iespējams.

— Vai mums vasarā nevajag vairāk palīdzīgu darbaroku?

— Esam secinājuši, ka 10 ir īstais daudzums, ievērojot gan darāma darba apjomu, gan finanšu iespējas. Var padomāt, vai citus gadus Kolkai neiedalīt vismaz 3 jauniešus.

Jaunieši slauka, tīra, kaplē, ravē, pārvieto, krauj. Darbs ar malku viņiem bija gan Kubalu skolā–muzejā, gan *Stacijas* ēkā kopā ar norvēģu jauniešiem. Nepilngadīgie strādā septiņas stundas, pilngadīgie — astoņas. Gan mēs, darba devēji, gan jaunieši ir apmierināti, sevišķi algas dienā.

— Vai pārsvarā piesakās nepilngadīgie?

— Tā ir. Īpaši naski pieteikušies ir astotās un devītās klases beidzēji. Ievērojam, ka nepilngadīgie nedrīkst strādāt ar bīstamiem darbarīkiem, celt lielākus smagumus. Ja paredzams kaplēt, tad jāierodas ar slēgtiem apaviem. Pirms katra darba to visu pārspriežam.

— Kā ar darba prasmēm?

— Nav tik traki, kā reizēm iedomājamies. Protams, jāseko, lai nezāles tiešām izravētu, lai malku pareizi sakrautu.

— Vai piesakās arī atkārtoti?

— Tādi ir. Tie, kas jau izmēģinājuši pastrādāt kur citur, novērtē, ka tik labu atlīdzību kā šeit citur nevar dabūt. Jā, kādam reizēm sapņos rādās kaplis, bet tas pieder pie lietas.

— Tagad par lielo cilvēku darbiem! Dundaga kļūs gaišāka?

— Nedaudz noteikti! Tikšanās reizēs ar iedzīvotājiem vairākkārt izskanējuši ierosinājumi ierīkot vai uzlabot apgaismojumu. Ko varam, to arī darām. Puķu ielā, Dundagai visai blīvi apdzīvotā vietā, apgaismojums nekad nav bijis. Tagad nedaudz vairāk kā 200 metrus iela būs gaiša — SIA *CDS* ierakusi stabus, ievilkusi kabeļus un ierīkojusi apgaismes ķermeņus. Tas izmaksāja nedaudz vairāk kā 6 000 €. Cenšamies likt pēc iespējas taupīgus gaismas ķermeņus. LED spuldzes atmaksājas tad, ja tās tiešām ir kvalitatīvas un ja piedalāmies kādā projektā, kurā var atgūt naudu. Nātrija spuldzes, kādas ir arī Puķu ielā, ir ar mazu jaudu, bet dod gana gaismas, un dzeltenīgais tonis arī izskatās labi.

Vīdales ielā, izmantojot *Latvenergo* balstus, paturpināsim apgaismojumu gandrīz līdz Dundagas robežai. Tieši tāpat plānojam *izgaismot* Šlīteres ielu. Domājam ierīkot apgaismojumu arī Pāces centrā — vispirms gan jāraksta iesniegums *Latvenergo*. Aptuvenās izmaksas šeit varētu būt ap 2 500 €. Par Šlīteres ielu un Pāci vēl jālemj domei.

— Vasarā jākaļ katlumāju kamanas.

— Jau pērn lēmām, ka vidusskolai Talsu ielā 18 vajag jaunu katlu. Tagad sadarbībā ar a/s *Komforts* par 17 000 € ir iegādāts un uzstādīts 500 kilovatu ar malku kurināms katls. Jauns katls ierīkots arī *Mazajā skolā*. Pašlaik gādājam malku. Vietējie uzņēmēji var piedalīties cenu aptaujā un to piegādāt. Vēl vidusskolas ēkā jātiek skaidrībā par skursteni — pagājušo apkures sezonu tas tecēja kā upe... Līdz septembra vidum jānoskaidro iemesli un tie jānovērš. Esam uzlabojuši apkuri *Kurzemītē*. Līdz šim bērnudārzā nevarēja regulēt siltumpadevi, bieži vien telpās bija pārāk karsts. Paši kurinātāji ieteica ierīkot trijceļu vārstu. Tagad kurinātājs varēs padot siltumu pēc vajadzības. Interesanti, ka apkures sezona pēdējos gados ievelkas vismaz par mēnesi, tomēr malku patērējam mazāk.

Nedaudz noasfaltējām Pils ielu, tas bija saistībā ar *Latvijas Valsts mežu* jaunās administrācijas ēkas celtniecību un jaunu pievadceļu izbūvi. Dažus desmitus metru par 12 000 € noasfaltēja firma *Nekādi džungļi*.

Pēdējos gados jau uz Jāņiem pirmoreiz appļaujam pagasta kapus. Otrreiz — kad izziņo kapusvētku datumus. Šo pakalpojumu pērkam no mūsu uzņēmējiem. Lielākajiem kapiem esam piegādājuši smilti, pēc vajadzības to aizvedam arī uz citiem kapiem.

Par domes atvēlētu naudu esam sākuši remontēt vienu klasi *Mazajā skolā*. Pats galvenais — jānoskaidro, kāpēc tur šūpojas grīda. To atsedzām, lai saprastu iemeslus.

Esam ierīkojuši divus labus pludmales volejbola laukumus ar atbilstošu smilti no Ventspils. Sagādāt aprīkojumu palīdzēja sporta organizatore Aiga Ūdre.

Alnis Auziņš

Kolkas pagasta pārvaldē

Ko dara kolcinieki, kādi ir svarīgākie darbi, ieskats tuvākā un mazliet tālākā nākotnē, — to uzzināt bija mana brauciena nolūks. Sarunā 29. VI piedalījās Kolkas pagasta pārvaldes vadītājs Aldis Pinkens, jautājumā par skolēnu vasaras darbu — arī Saimnieciskā dienesta vadītājs Ilmārs Gleglu.

— Vispirms, lūdzu, raksturo Kolkas pagasta pārvaldes būtību un ieskicē arī savu darba dienu!

— Pagasta pārvaldes uzdevums ir sniegt pašvaldības pakalpojumus iedzīvotājiem — cilvēkiem, kas dzīvo attālu no novada centra, nodrošināt iespēju uz vietas Kolkā nokārtot to visu, kas pašvaldībai jānodrošina.

Pie manis nāk apmeklētāji ar visdažādākajiem jautājumiem. Liela daļa saistās ar sabiedrisko kārtību, jo kolciniekiem nav neviena cita, pie kura ar šādām lietām ātri vērsties. Kolkas pagastam derētu savs pašvaldības policists, bet jāpriecājas, ka novadā vispār tāds ir.

Strādāju ar budžetu, ja nepieciešams, gatavojos komiteju un domes sēdēm un tajās piedalos, sanāk aizbraukt arī uz galvaspilsētu, parasti projektu vai piekrastei specifisku jautājumu dēļ. Sadarbojos ar pašvaldības kolēģiem dažādu jautājumu risināšanā. Vasarā daļa laika jāvelta arī ārzemniekiem un citiem viesiem.

Darbinieki mēs neesam daudz, taču visi esam ar pietiekami lielu pieredzi un zināšanām, lai savus pienākumus pildītu kvalitatīvi un atbilstoši manas iestādes uzdevumiem.

— Šogad neparasti ātri iecienītajā atpūtas vietā sākusies vasara...

— Jā, ar labu laiku un atkritumiem. Pēc brīvdienām Saimnieciskā dienesta darbinieki brauc uz pagasta publiskajām vietām un savāc civilizācijas pārpalikumus — ceļmalās, autobusu pieturās, pludmalēs... Diemžēl daļa atpūtnieku tā rīkojas — brauc ar auto, piestāj un noliek atkritumus. Tā tas ir līdz augusta beigām. No pirmā septembra parasti viss krasi mainās — pazūd gan ceļotāji, gan ar tiem saistītās problēmas.

— Jūrmalas ciemos atkritumus savāc Jānis Ūdris?

— Jā, viņam ir līgumattiecības ar *Eco Baltia Vide*, viņš savāc marķētos maisus un no viņa — lielā automašīna. Otrkārt, pašvaldības uzdevumā viņš savāc atkritumus citur teritorijā — pieturvietās, grāvmalās, citur, kur kāds ir atstājis sev nevajadzīgo. Atkritumu apsaimniekošana prasa diezgan daudz naudas.

— Kur iedzīvotāji var iegādāties īpašos marķētos maisus?

— Kolkas pastā. *Eco Baltia Vide* vēl meklē papildu vietu, kur tos varētu pārdot. Maisus iegādājas tie, kam nav savu konteineru un kas neražo atkritumus tik daudz. Mums lielākās raizes sagādā tas, ka cilvēks svētdienas vakarā atstāj maisus, kur nu pagadās, un pietiek ar vienu nadzīgu vārnu, kas savākto izšķaida, arī Kolkas ciemā. Uz Kolku savācējmašīna brauc ceturtdienās, jūrmalas ciemos Jānis savāc pirmdienās.

— Un ar lielajiem konteineriem Kolkā viss ir kārtībā? Vai tie ir vaļēji vai slēgti?

— Visumā ir kārtībā. Iespējams — kādai mājai konteiners ir aizslēgts, pārējie ir vaļā. Gadās, ka vasarā savu maisu noliek arī kāds ārpusnieks. Nu, vismaz pie vietas, kur apkalpo.

(Sarunā iesaistās no atvaļinājuma ataicinātais Ilmārs Gleglu.)

— Kā sokas skolēniem vasaras darbos pašvaldībā?

— Labi sokas. No desmit jauniešiem, kas mēnesī piešķirti novadam, mēs dabūjam divus trīs. Jūnijā strādāja zēns un meitene, jūlijā būs trīs, augustā divi vai trīs. Tas ir labi. Gribētāju gan ir krietni vairāk, tāpēc strādāt tiek tie, kas pagūst pirmie pieteikties. Ieinteresētību raksturo tas, ka Nodarbinātības valsts aģentūras interneta lapu pat slēdza — pārslodze kā Eirovīzijas balsojumā.

Šajā programmā drīkst piedalīties jaunieši no 15 līdz 20 gadiem. Nepilngadīgie strādā 7 stundas, un viņi nedrīkst lietot bīstamas ierīces. Ar to arī uzmanāmies.

— Ko jaunieši dara?

— Vāc atkritumus, aizved zāli, zarus. Novāc lieko apaugumu krūmiem pie skolas un bērnudārza. Labiekārto stadionu, paravē nezāles. Rok zemi, stāda puķes, pārstāda krūmus. Krauj malku — bibliotēkai un pagastmājai. Reizēm apstaigā Zēņu dīķi un savāc atkritumus. Pastrādā arī jūrmalciemos, no kapiem izvāc ārā nokritušos zarus.

— Kā var raksturot viņu centību un prasmes? Vai pašam jāiejūtas arī darbaudzinātāja lomā?

— Stingram jābūt! No paša sākuma jātur grožos — palaist nedrīkst. Protams, sākumā jāpārrunā darba drošība, jāierāda, jāpaskaidro, kaut vai tik vienkāršs darbs kā malkas kraušana, lai iela neuzgāztos virsū. Kādam arī tas apnīk. Bet smagi jau nav. Tās nav bezgalgarās kolhoza vagas, turklāt viņi gandrīz katru dienu dabū darīt ko citu, tā ka garlaicīgi nav.

Visumā jau ir labi jaunieši. Šis ir programmas trešais gads pie mums, un var jau salīdzināt, kādi bija zēni sākumā, kad daudz ko vēl nemācēja, un tagad, kad kaut ko jau prot.

— Tātad ir vairāki labumi — audzinošais, iemaņu attīstība, beigās arī nauda un attieksme pret to.

— Jā, pieradinās, ka jāstrādā, ka nedrīkst darīt pa roku galam. Ko liek, tas jāpilda. Tā jau mums ir darba pilnas rokas, bet pārāk arī jauniešus neslogojam. Ja mums ļoti vajag palīgā brīvdienās, tad sarunājam un pretī iedodam brīvu darba dienā. Kopumā nekādu iebildumu nav, un iegūst abas puses — jaunieši iemaņas, disciplīnu un atalgojumu, mēs — padarītu darbu. Var jau pasapņot, kā, piemēram, atrisinātos malkas sagāde, ja pārietu uz granulu katlu, diemžēl tam nav naudas.

(Sarunu turpinu ar Aldi.)

— Jaunieši noder, bet tie ir daži un vasarā. Vai saimniecisko darbu apdarīšanai štata darbinieku pietiek?

— Vasarā ne. Darbā pieņemt nevaram, jo nav amatu vietu, tāpēc izmantojam citādas līgumsaistības. Divatā visu neiespēt, teritorija ir liela, atvaļinājumā arī jāiet. Teritorija ir jāappļauj, žogi un soli jālabo, svētkiem jāgatavojas. Remontdarbu ir ļoti daudz. Būtībā Ilmārs un strādnieks Gatis izdara visu, ko pašvaldībai šeit ikdienā vajag.

Jā, kādi divi trīs cilvēki gadā Kolkā strādā ar Valsts probācijas dienesta norīkojumu. Tas ir īpašs stāsts. Pašvaldība ir vienīgā, kas spēj nodrošināt piespiedu darbu cilvēkam, kas ir pārkāpis likumu. Tas ir tāds soda mērs — piespiedu sabiedriski derīgais darbs.

— Vai tas pašvaldībai ir slogs vai atspaids?

— Mūsu pienākums nav viņus pāraudzināt. Divdomīgi tas ir — uz laiku it kā mūsu darbinieks, bet reizē arī nav mūsu. No saviem darbiniekiem var stingri prasīt, bet tie ir brīvmākslinieki. Viņi strādā savā dzīvesvietā, no mācībām un pamatdarba brīvajā laikā. Ja tas ir jūrmalciems, viņš saņem darba uzdevumu, bet neviens viņu visu laiku nekontrolēs. Cilvēks paliek divatā ar savu sirdsapziņu. No probācijas dienesta gan atbrauc reizi vai divas nedēļā, iepriekš nepiesakoties, un skatās, vai strādā, vai nav dzēris. Ja darbā nav, tad tā diena neskaitās.

Ilmārs jau katram kaut ko izdomā atbilstoši spējām. Pa retam gadās arī kāds darba rūķis, kas dara labāk par algoto darbinieku, bet lielākā daļa ir gumijas stiepēji.

— Parunāsim par citiem darbiem! Atceros, ka šogad Kolkas pagastā nebija ieplānots gandrīz nekas, bet tagad Kolkas ciemā uzlabos apgaismojumu.

— Jā, par pašvaldības naudu pagastā darbus nebiju iecerējis, jo viss bija novirzīts Kolkas ūdens problēmu risināšanai. Bet a/s *Sadales tīkls* bija nolēmusi mainīt daļu savas līnijas — uz tās stabiem atrodas mūsu laternas. Radās iespēja uzlabot apgaismojumu. Lūdzu domei naudu. Visiem darbiem, ieskaitot būvuzraudzības pakalpojumus, vajadzēja apmēram 11 000 €. Sadales tīkls jau ņem nost stabus līnijā no Līvānu mājām līdz luterāņu baznīcai. Jaunā līnija būs pa ceļa otru pusi, stabu būs vairāk, apgaismojums — ekonomiskāks. Tas viss spiestā kārtā, bet par iznākumu jāpriecājas.

No lielākiem novada naudu rīkotiem būvdarbiem tas arī ir viss. Pielabojam pašvaldības ceļus, bet tā jau ir ikdiena. Mazirbē šajā ziņā darām drusku vairāk — remontējam ceļu no vecās Jūrskolas līdz Lībiešu tautas namam, kas vasarā ir ciema galvenā artērija, jo galapunktā ir stāvlaukums un jūra. Kā teica remontētāji, dažas dienas pat bijis grūti pastrādāt, jo visa ceļmala un stāvlaukums esot pārblīvēts ar auto.

— Un projektu iespējas?

— Pie tā strādājam, tāpēc arī vakar (28. VI. — Red.) biju Rīgā, lai tiktos ar iespējamo projektētāju. Pašlaik noris spraigs darbs, sagatavojot projektu, ar kura palīdzību ceram būtiski atjaunot *Pastnieku* māju, lai to pārvērstu par lībiešu saieta namu. Visa lielā iecere varētu īstenoties ar divu projektu palīdzību. Līdz augustam jāapkopo idejas un jāiesniedz projekts Eiropas Zivsaimniecības fondā (EZF), kas ir viens balstītājs. Ja apstiprinās šo projektu, tad varēsim rekonstruēt pašu māju. Otrā projektā, kas saistās ar kultūras mantojumu, gribam piedalīties kopā ar Dundagas pili. Ja sekmēsies tajā, tad varēsim atjaunoto

Uzziņai

Kolkas pagasta pārvaldē Brigās strādā tās vadītājs Aldis Pinkens, lietvede, kā arī apkopēja. Pārvaldei ir divas struktūrvienības: Kolkas tautas nams ar vadītāju Inoru Sproģi, viņas palīgu, trim amatiermākslas kolektīviem un apkopēju, un Saimnieciskais dienests ar vadītāju Ilmāru Gleglu, šoferi un strādnieku, vēl divi sētnieki un ziemā divi kurinātāji.

Kolkas pagasta pārvaldē apmeklētāji var saņemt pašvaldības Sociālā dienesta, Bāriņtiesas, policijas darbinieku un Lauku atbalsta dienesta speciālistes pakalpojumus.

ēku piepildīt ar vajadzīgo saturu. Par projektu īstenošanu, kur nu vēl beigām, spriest pāragri.

Par *Pastnieku* ēkas izmantošanu domājam pēdējos 5–6 gadus. Gribas gan atjaunot pašvaldības īpašumu, gan daudzināt lībisko stāstu. Mazirbē ir tautas nams, bet arī Kolkā ir gana daudz ļaužu ar lībiskām saknēm, kam to visu vajag. Ir mums *Zītaros* Kolkas lībiešu centrs, bet tā vairāk ir entuziasma izpausme. Sekmīgā iznākumā *Zītaru* ekspozīcija pārceltos uz Pastniekiem, un viss būtu vienuviet.

— Kas tieši strādā ar projektu?

— Mani kolēģi no Attīstības un plānošanas nodaļas Baiba Reimane, Lauris Laicāns un Būvvaldes vadītāja Janita Valtere, iepriekš iesaistījās arī Baiba Dūda.

Viena iecere neizdevās. Putnu vērotāju projektu, kurā bija plānots labiekārtot stāvlaukumu pie luterāņu baznīcas, otrajā kārtā izbrāķēja. Jāgaida jaunas iespējas! Strādājam pie *Zītaru* mājas siltumefektivitātes projekta. Šajā ēkā atrodas arī bibliotēka.

— Ja piepildās *Pastnieku* iecere, tad bibliotēka varētu paplašināties?

— Telpas vajag jau sen. Bibliotēka varētu iegūt daļu no pašreizējām lībiešu telpām.

Alnis Auziņš

Skaidro lietpratējs

Kas jauns SIA *Kolkas ūdens*?

Kopš maija SIA *Kolkas ūdens* valdes loceklis ir Juris Apse, no marta strādā tehniskais inspektors Ivars Vītols. Apses kungam vaicāju par stāvokli ūdenssaimniecībā, kāds tas bija, stājoties darbā, par paveikto un nākotnes izredzēm. Sarunas beigu daļā Vītola kungam jautāju, kā veicies pieslēgt *Kolkas ūdens* klientiem ūdens skaitītājus.

Juris Apse, valdes loceklis

— Gribētu sākt ar nelielu atkāpi par kapitālsabiedrībām. Tās pašvaldībās parasti veido, lai palīdzētu tām tikt galā ar dažādiem saimnieciskiem darbiem, kā apsaimniekot mājas, ūdensapgādi un kanalizāciju. Kapitālsabiedrības drīkst arī pelnīt, tātad — sniegt iedzīvotājiem vēl kādus pakalpojumus, ko nedrīkst Saimnieciskais dienests — pašvaldības struktūrvienība.

Sabiedrību ar ierobežotu atbildību (SIA) *Kolkas ūdens* izveidoja SIA *Baltijas zivs* 2002. gadā, nodalot no sava uzņēmuma Kolkas ciema ūdensapgādi un notekūdeņu savākšanu un attīrīšanu. 2006. gadā pašvaldība pārņēma SIA *Kolkas ūdens*. Tajā laikā un vēl dažus gadus pēc tam *Kolkas ūdens* varēja dzīvot tāpēc, ka strādāja trīs zivju apstrādes uzņēmumi — SIA *Līcis-93*, SIA *Baltijas Zivs* un *Banga Seafood*. Tagad palicis tikai *Līcis-93,* kurš krīzes dēļ strādā tikai vienā maiņā un vēl ar lieliem pārtraukumiem vasarā. Manā skatījumā, šāds pašvaldības SIA nav veiksmīgs veidojums, jo, sniedzot tikai viena veida — ūdensapgādes un notekūdeņu savākšanas un attīrīšanas — pakalpojumus tik nelielam iedzīvotāju skaitam, normāli dzīvot, kur nu vēl attīstīties, nav iespējams. Jāņem vērā, ka ar vienu operatoru un brigadieri neiztikt, pēc likuma uzņēmumam vajag savu rīkotāj-direktoru, savu grāmatvedi, tātad — algas.

Tāpēc saprotama bija deputātu ideja apvienot SIA *Ziemeļkurzeme* ar SIA *Kolkas ūdens*, lai SIA būtu lielāka, ar vairākiem pakalpojumiem. Bet arī šādai kapitālsabiedrībai neparedzu labu nākotni. *Ziemeļkurzeme* pati par sevi nedzīvo spoži, jo tai arī nav deleģēti visi saimnieciskie darbi, kā tas ir, piemēram, Rojā. Turklāt Kolka un Dundaga ir divi atsevišķi lieli centri, attālums starp tiem ir teju 40 kilometru, tāds SIA tāpat nīkuļotu.

Manuprāt, labākais risinājums būtu Kolkas ciema ūdenssaimniecību un jaunās notekūdeņu attīrīšanas iekārtas (NAI) *Bio-100* nodot Kolkas pagasta pārvaldes Saimnieciskajam dienestam, bet *Līča-93* NAI iznomāt vai pārdot *Līcim-93.* Tam ir labvēlīgi priekšnoteikumi. 2015. gadā Kolkā nodeva ekspluatācijā jaunas NAI *Bio-100*, kas bija domātas tieši iedzīvotāju un iestāžu apkalpošanai, bet SIA *Līcis-93* palika vecās iekārtas. Pašlaik *Kolkas ūdenim* tas ir papildu slogs, jo jāuztur nepilnā jaudā strādājošā *Līcis-93* attīrīšanas iekārtas un nepilnā jaudā strādājošās iedzīvotājiem domātās iekārtas. Lai gan *Līcis-93* pašlaik nestrādā, *Kolkas ūdenim* šīs attīrīšanas iekārtas tik un tā jāuztur, jo attīrīšanai vajadzīgās dūņas izlaist nedrīkst, lai, uzņēmumam atsākot ražošanu, attīrīšanas iekārtas būtu darba kārtībā. Bet *Kolkas ūdenim* tas nozīmē tikai izdevumus, ienākumu nekādu. Arī SIA *Auditorfirma Alianse* funkcionālā audita dati parāda — kopš 2012. gada *Kolkas ūdens* ieņēmumi ir samazinājušies par 53%, jo vairāk nekā 70% ieņēmumu dod *Līcis-93.* Kā *Līcim-93* turpmāk klāsies, neviens nezina.

Uzsākot darbu maija sākumā, iepazinos ar stāvokli ūdensapgādē. Dzeramā ūdens attīrīšanai izmanto SIA *Karme Filtrs* 2010. gadā būvēto membrāna tipa reversās osmozes (RO) staciju. Tā kā Kolkā ūdenī no urbuma ir daudz organisku vielu, dzelzs, amonija jonu, tad RO stacija nebija īsti piemērota tāda ūdens attīrīšanai, un staciju pārveidoja, izmainot slēgumu, nomainot membrānu. Līdz šī gada februārim RO staciju apkalpoja tās ražotājs SIA *Karme Filtrs*. Toreizējais *Kolkas ūdens* valdes loceklis Gints Muskars bija iedomājies nomainīt RO stacijas apkopes kompāniju, un iznākumā sabojāja to, kas bija. Vecā membrāna gan bija nolietojusies, bet ūdens nebija tik slikts kā tagad. Bēdīgi, ja kaut ko pārkārto bez izpētes, nepārzinot specifiku. Ir izlietota nauda, eksperimentāli pārveidojot slēgumu, bet ūdens kvalitāte ir pasliktinājusies. Dome piešķīra naudu, lai varētu iegādāties jaunu membrānu. Mēs to pasūtījām, un 30. jūnijā membrānu nomainīja, lai dabūtu to kvalitāti, kāda bija 2011. gadā, vismaz tā atbildīs ūdens kvalitātes prasībām no veselības viedokļa. Pēc G. Muskara nepārdomātajiem eksperimentiem tā vairs neatbilda, taisnība, mazgāties jau varēja.

— Kas jādara tālāk?

— Jāatrisina jautājums par attīrīšanas iekārtām. Tātad mans priekšlikums ir iznomāt vai pārdot *Līcim-93* viņu attīrīšanas iekārtas. Savukārt iedzīvotājiem domātās iekārtas jāatdod pašvaldības Saimnieciskajam dienestam. Tad vajadzētu tikai divus darbiniekus, kas turklāt darītu arī citus saimnieciskos darbus. Atkristu administratīvie izdevumi. Šāds modelis darbojas Valdemārpilī. Starp citu, tur ūdenssaimniecībā ir ap 3 500 klientu, aptuveni 100 reizes vairāk nekā Kolkā, bet viņi uzskata, ka atsevišķs SIA nespētu pastāvēt!

— Bet vai deputātu redzējums neatšķiras, proti, apvienot *Kolkas ūdeni* ar *Ziemeļkurzemi*?

— Jāizskaidro, saprotami jāizstāsta! Jā, tas ir mans uzskats. Ir vēl Kolkas pagasta pārvaldnieka skatījums, vēl kādu speciālistu viedoklis. Par to kopīgi jāsprież.

— Ko darīt ar vecajiem cauruļvadiem?

— Pagaidām, kamēr *Kolkas ūdens* tik tikko velk dzīvību, jo *Līcis-93* te strādā, te nestrādā, nav nekādu iespēju kaut ko atjaunot. Ja ūdenssaimniecība būtu iekļauta Saimnieciskajā dienestā, tad varētu zināmu naudu iekļaut budžetā un pa nelieliem posmiem atjaunot. Visu tīklu uzreiz nevar, tas prasa ārkārtīgi lielu finansējumu. Var pamazām atjaunot nelielus zarus, kas ved uz atsevišķām mājām, un tālāk jau sākas iedzīvotāju daļa. Starp citu, deputātiem ir bijusi doma, ka *Kolkas ūdens* varētu apsaimniekot daudzdzīvokļu mājas. Taču tam nav ne ekonomiska, ne materiāli tehniska pamata. Bet katrā mājā ir kāds aktīvs cilvēks, kas jāievēl par vecāko, un jāizveido biedrība. Tad iedzīvotāji savāc naudu un iegulda pēc vajadzības. Arī iekšējo tīklu nomaiņai.

Ja *Līcis-93* strādātu regulāri divās maiņās, tad, parazitējot uz *Līci-93*, ar iegūto naudu *Kolkas ūdens* varētu pastāvēt un pa druskai kaut ko remontēt un atjaunot. Piemēram, aprīlī *Līcis-93* strādāja pilnu mēnesi vienā maiņā. Izrēķinot ārā operatora algu, administrācijas, elektrības un ekspluatācijas izdevumus, *Kolkas ūdens* ieguvums bija vien 1470 €.

— Stratēģiski svarīgs ir jautājums par dzeramā ūdens ieguvi nākotnē. Ne tik dziļā pazemē Kolkā esot mineralizēts ūdens, un piekļuve tam varētu dot Kolkai labu dzeramo ūdeni.

— Esmu apspriedies ar pazīstamu ģeologu, kas apstiprināja, — 128 līdz 300 metru dziļumā ir mineralizēts ūdens, ko varētu attīrīt ar tradicionālo reversās osmozes metodi. Vispirms gan viss rūpīgi jāizpēta, jo ūdens nav pieejams līdzenā slānī, tur ir kā kamieļa mugura.

Es ar šo jautājumu nodarbotos pat tad, ja *Kolkas ūdenī* nestrādātu, jo esmu ieinteresēts, lai te iegūtu labu ūdeni. Pašlaik ūdeni iegūst no tāda slāņa, kurā ir daudz organisko vielu.

— Apspriedē gada sākumā Dundagā izskanēja doma — tā kā stāvoklis ar dzeramo ūdeni Kolkā ir slikts, pat unikāls Latvijai, ir jāsagatavo tehniski ekonomiskais pamatojums un jālūdz finansiāla palīdzība valdībai.

— Tādu ceļu varētu iet. Tas viss prasīs laiku — izpēte, dokumentu sagatavošana un finansējuma ieguve, bet šajā virzienā jāstrādā. Iedzīvotāji Kolkā ir atsaucīgi un saprotoši, un viņiem jāpalīdz!

Ivars Vītols, tehniskais inspektors

— Ierados strādāt *Kolkas ūdenī* marta beigās. Piedalījos iedzīvotāju sapulcē, jutu nogaidošo nostāju, kas bija arī saprotama. Sāku likt ūdens skaitītājus — staigāju no dzīvokļa uz dzīvokli, no mājas uz māju. Cilvēki pamazām aizvien vairāk saprot, ka skaitītāji ir izdevīgi. Iedzīvotāji ir ieguvēji, jo maksā par ūdeni daudzreiz mazāk. Apmēram 90% kolcinieku jau ir uzstādījuši skaitītājus. Pavisam esmu uzstādījis ap 140 skaitītāju. Klientu gan mums ir ap 400, bet vienā dzīvoklī bieži vien ir vairāki cilvēki. Ir arī gadījumi, kad vienā dzīvoklī uzliek vairākus skaitītājus, vienā pat sešus — padomjlaiku mājā vadi tā ievilkti, ka vannasistabā jāliek divi skaitītāji, virtuvē divi... Cilvēks ieguldīja tuvu pie 400 €, bet viņš bija izrēķinājis, ka pusgadā tas atmaksāsies. Starp citu, vasarā atbrauc rīdzinieki — ar citu pieredzi un domāšanu, viņi jau zina, kādu labumu dod skaitītāji.

— Cik izmaksā viens skaitītājs?

— Pats skaitītājs 15 €, tad vēl par uzstādīšanu, papildaprīkojumu. Kāda gados cienījama kolciniece līdz šim maksāja gadā par 24 kubikmetriem ūdens. Janvārī viņa pieslēdza skaitītāju, un līdz jūnijam viņai bija jāmaksā tikai par 1 kubikmetru(!), tas ir, viens eiro un kādi centi.

— Kolkā bija visai daudz nemaksātāju. Vai skaitītāju ieviešana to varētu vērst par labu?

— Jā. *Kolkas ūdens* naudas izteiksmē gan tagad zaudē salīdzinājumā ar veco kārtību — pirms skaitītāju uzlikšanas. Bet, kad par ūdeni maksās visi vai teju visi, tad tas izlīdzināsies. Pēc gada varēsim īsti novērtēt, kā jaunā kārtība atspoguļojas naudā. Jau tagad nemaksātāju skaits vairs nav liels. Mēs jau negribam karot! Jebkuram uzņēmumam izdevīgi ir sadarboties ar klientu.

— Kādreiz teica, ka vasarā daļa iedzīvotāju daudz laistot dārzus.

— Kam ir skaitītāji, tie vairs nelaista, ar retiem izņēmumiem. Gribu uzsvērt, ka iedzīvotāji lielākoties ir atsaucīgi un izprotoši. Paldies!

Alnis Auziņš

Bibliokuģis pietauvojas Kolkā

Jūras svētku priekšvakarā, 7. VII, Kolkā piestāja bibliokuģis *Krišjānis Valdemārs*, kuru vadīja kapteinis, Latvijā pazīstamais kinorežisors Jānis Streičs, bet stūri turēja žurnālists un publicists Gints Šīmanis.

Bibliokuģa komandā bija arī pati bibliokuģa idejas autore, Salacgrīvas bibliotēkas vadītāja Hedviga Inese Podziņa, Latvijas jūrniecības un Krišjāņa Valdemāra pētniece Zinta Valdmane, Latvijas Jūras akadēmijas rektors Jānis Bērziņš, jaunsargu instruktors Ojārs Liedeskalniņš un jūrnieks un videooperators Raivis Struncens.

Bibliokuģim iedvesmu devis — par ko liecina arī kuģa nosaukums! — izcilais 19. gs. latvietis, Krievijas impērijas jūrniecības veicinātājs Krišjānis Valdemārs. Tieši viņš ir arī pirmās latviešu bibliotēkas dibinātājs, tāpēc abu — bibliotēkas un kuģa — apvienošana vienā ir gluži likumsakarīga. Ideja radusies piejūras ciemā Salacgrīvā — tās autore ir Salacgrīvas bibliotēkas vadītāja, aizrautīga Krišjāņa Valdemāra ideju popularizētāja.

Šovasar bibliokuģis ar devīzi *Latvji brauciet jūriņā, krājiet zeltu pūriņā!* apceļo Latviju, aicinot pievērsties jūrniecībai latviešu jauniešus. Pats kuģa kapteinis Jānis Streičs Lībiešu krastu apmeklēja pirmoreiz. Mazirbē kinomeistars aprunājās ar Krišjāņa Kundziņa cīņas sporta skolas jauniešiem, paviesojās ciema bibliotēkā un Lībiešu tautas namā, bet Kolkasragā tā pārvaldnieks Jānis Dambītis bija pasūtījis īsto vēju, lai ragā uz Kolkas bākas fona veidotos māksliniecīski augstvērtīgs krustvilnis. Jāņa mudināti, izšūpojuši fonds *Viegli* ierakto labo nodomu akmeni, ciemiņi devās uz tautas namu. Tur kapteini Streiču un visus kuģa ļaudis sagaidīja ar režisora kinofilmu dziesmu atskaņojumiem. Katram no kuģa komandas līdzi bija savs stāsts par jūru vai Krišjāni Valdemāru, un visus caurvija valstiska patriotisma gars.

Ceļojot apkārt Latvijai, bibliokuģis uzņem savā komandā jaunus biedrus, kuru uzdevums ir veikt savu profesionālo darbību tikpat labi un vēl labāk kā līdz šim. Uzņemšanu kuģa komandā nostiprina ar ierakstu kuģa rullī. Šoreiz tajā ierakstīja arī mūspuses strādīgākos ļaudis: Baibu Šuvcāni, Aldi Pinkenu, Regīnu Rūmnieci, Jāni Dambīti, Oskaru Sproģi un Dženetu Marinsku.

Lielā sirsnībā aizritējušās tikšanās noslēgumā kinorežisors Jānis Streičs saņēma «nacionālo pasūtījumu» — uzņemt trešo *Zvejnieka dēla* ekranizējumu, par aktieriem pieaicinot Kolkas zvejniekpuišus.

Bibliokuģa komandai raksta autore vēl labu ceļavēju, izsakoties paša Valdemāra vārdiem, kas, starp citu, ierakstīti arī uz iespaidīgā kapakmeņa mūsu jūrniecības tēva atdusas vietā Rīgā, Lielajos kapos: «Dedzīga tuvāku mīlestība, cieša apņemšanās un nešaubīga izdarīšana iespēj visu!» Ticu, ka apņēmīgo cilvēku idejas materializēsies viņu iztēlotajā bibliotēkā — kuģī, kas izskatīsies šādi: «Valdemāra zāle, kur cits citu satiks jūrnieki, zvejnieki, kuģinieki. Latviskuma telpa, kur patriotisms vēdīs no katras grāmatas, katras skaņuplates, katra filmas rullīša. Kapteiņa tiltiņš vilināt vilinās jaunos puišus ar rokām aptvert stūres ratu. Kuģa vadīšanas telpā jaunie jūrnieki mācīsies stūrēt savu nākotnes kuģi. Sauli un siltumu alkstošas jaunkundzes ziemas spelgoņā kailās kājas varēs iegremdēt siltās jūrmalas smiltīs. Un kā smaida krunciņas iezagsies vecā zvejnieka sejā, kad, uzejot uz kuģa klāja, varēs vērot jūras un zemes saplūšanas vietu — nu gluži kā Dullais Dauka».

http://ej.uz/bibliokugi

Dženeta Marinska

Runas vīriem ir spēks rokās

Domes sēdē 16. jūnijā

Piešķīra 11311 € ielu apgaismojuma izbūvei no *Līčiem* līdz *Vagariem* Kolkā un būvuzrauga pakalpojumam.

Pieņēma saistošos noteikumus *Kārtība, kādā pašvaldība sniedz palīdzību speciālista nodrošināšanai ar dzīvojamo telpu*. Pieņēma saistošos noteikumus *Grozījumi Dundagas novada pašvaldības domes 28.01.2016. saistošajos noteikumos nr. 21 «Par palīdzību dzīvokļa jautājumu risināšanā»*. Pieņēma nolikumu *Grozījumi Dundagas novada pašvaldības 24.03.2016.nolikumā «Dundagas novada pašvaldības Dzīvojamo telpu izīrēšanas komisija»*. Uzdeva pašvaldības Dzīvojamo telpu izīrēšanas komisijai mēneša laikā pēc saistošo noteikumu stāšanās spēkā sagatavot lēmumprojektus par dienesta dzīvojamo telpu statusa atcelšanu visām dzīvojamām telpām. Dzīvojamo telpu izīrēšanas komisijai ņemt vērā līdz šim noslēgto īres līgumu termiņus. Komisijai arī uzdeva pēc noteikumu stāšanās spēkā neslēgt jaunus un nepagarināt dienesta dzīvojamo telpu īres līgumus. Uzdeva komisijai 2 mēnešu laikā no saistošo noteikumu stāšanās spēkā sagatavot lēmumprojektus par speciālistiem izīrējamu dzīvojamo telpu statusa noteikšanu.

Piešķīra 1290,28 € sporta organizatora Dundagā darba atlīdzībai no 1. VII un 3388,00 € optiskā kabeļa interneta pieslēguma izbūvei vidusskolai. Atteica finansējumu filmēšanas aparatūras īrei pilnmetrāžas dokumentālās filmas ar pagaidu nosaukumu *Latvijas 100 gadnieki* izveidei.

Nolēma piedzīt nekustamā īpašuma nodokļa parādu 693,24 € par īpašumu *Dižliepas*, 550,38 € par īpašumiem *Upenieki* un *Maija iela 8–5*, 77,82 € — par dzīvokļa īpašumu *Brīvības iela 2–5*.

Apstiprināja detālplānojuma projektu nekustamajam īpašumam *Krūmiņi*.

Grozīja Iepirkumu komisijas sastāvu — iepriekšējo Būvvaldes vadītāju aizstāja ar pašreizējo vadītāju Janitu Valteri un izslēdza 3.4. punktu no 26.09.2013. gada novada domes lēmuma nr. 220.

Uzdeva pašvaldības kapitālsabiedrībām SIA *Ziemeļkurzeme* un SIA *Kolkas ūdens* līdz 1. VIII iesniegt pašvaldības Centrālajā administrācijā rakstiskus priekšlikumus par Ūdenssaimniecības pakalpojumu likuma 6. panta 4. daļā noteikto saistošo noteikumu izdošanu. Uzdeva pašvaldības Centrālajai administrācijai līdz 5. IX izskatīt iesniegtos domes, pašvaldības kapitālsabiedrību *Ziemeļkurzeme* un *Kolkas ūdens* priekšlikumus, kā arī sagatavot saistošo noteikumu projektu pieņemšanai. Atzna par spēku zaudējušu domes 26.05.2016. lēmumu nr. 20 *Saistošie noteikumi «Par notekūdeņu novadīšanu sabiedriskajā centralizētajā kanalizācijas sistēmā»*. Pieņēma zināšanai iesniegtos saistošos noteikumus *Par notekūdeņu novadīšanu sabiedriskajā centralizētajā kanalizācijas sistēmā*.

Piekrita SIA *Atkritumu apsaimniekošanas sabiedrība «Piejūra»* izstrādātajam vidējā termiņa darbības stratēģijai 2016.–2020. gadam.

Piekrita sadalīt nekustamo īpašumu *Pipari*.

Apstiprināja pašvaldības 2015. gada publisko pārskatu.

Pašvaldības izpilddirektores Zintas Eizenbergas atvaļinājumā laikā par izpilddirektora pienākumu izpildītāju no 29. VI līdz 17. VII iecēla pašvaldības Saimnieciskā dienesta vadītāju Andri Kojro, nosakot 30% piemaksu no Saimnieciskā dienesta vadītāja mēnešalgas. Aizvietotājs pilda arī Centrālās administrācijas vadītāja pienākumus. Padotību pār Saimniecisko dienestu šajā laikā īsteno novada dome ar tās priekšsēdētāja starpniecību. Atļāva A. Kojro šajā laikā savienot Saimnieciskā dienesta vadītāja amatu ar izpilddirektora amatu.

Protokolu pārlūkoja Sandra Kokoreviča

Graustiem divkāršs nodoklis

Apstiprināti ar Dundagas novada domes 28.01.2016. sēdes lēmumu nr. 13 (prot. nr. 2., 14. §)

Dundagas novada pašvaldības 28.01.2016. saistošie noteikumi nr. 1 *Par vidi degradējošu, sagruvušu vai cilvēku drošību apdraudošu būvju aplikšanu ar nekustamā īpašuma nodokļa likmi 3 procentu apmērā*

Izdoti saskaņā ar likuma *Par nekustamā īpašuma nodokli* 3. panta 1.[4] daļu.

1. Saistošie noteikumi nosaka kārtību, kādā Dundagas novada administratīvajā teritorijā ar nekustamā īpašuma nodokli tiek apliktas vidi degradējošas, sagruvušas vai cilvēku drošību apdraudošas būves.

2. Vidi degradējošu, sagruvušu vai cilvēku drošību apdraudošu būvi apliek ar nekustamā īpašuma nodokļa likmi 3 procentu apmērā no lielākās turpmāk minētās kadastrālās vērtības — būvei piekritīgās zemes kadastrālās vērtības vai būves kadastrālās vērtības.

3. Vidi degradējošu, sagruvušu vai cilvēku drošību apdraudošu būvju klasificēšanu nodrošina un administratīvos aktus par šo būvju klasificēšanu izdod Dundagas novada pašvaldības Būvvalde. Dundagas novada pašvaldības Būvvaldes izdotos administratīvos aktus privātpersona var apstrīdēt pie Dundagas novada pašvaldības domes priekšsēdētāja.

4. Saistošie noteikumi stājas spēkā 01.01.2017.

Domes priekšsēdētājs G. Laicāns

Paskaidrojuma raksts Dundagas novada domes 28.01.2016. saistošajiem noteikumiem nr. 1 ***Par vidi degradējošu, sagruvušu vai cilvēku drošību apdraudošu būvju aplikšanu ar nekustamā īpašuma nodokļa likmi 3 procentu apmērā***

1. Īss saistošo noteikumu satura izklāsts. Saistošie noteikumi nosaka kārtību, kādā Dundagas novada administratīvajā teritorijā ar nekustamā īpašuma nodokli tiek apliktas vidi degradējošas, sagruvušas vai cilvēku drošību apdraudošas būves.

2. Saistošo noteikumu nepieciešamības pamatojums. Uzlabot Dundagas novada vidi.

3. Informācija par saistošo noteikumu ietekmi uz pašvaldības budžetu. Neattiecas.

4. Informācija par saistošo noteikumu ietekmi uz uzņēmējdarbības vidi pašvaldības teritorijā. Nav informācijas.

5. Informācija par saistošo noteikumu ietekmi uz administratīvajām procedūrām. Palielināsies administratīvo lietu skaits.

6. Informācija par konsultācijām ar privātpersonām. Nav notikušas.

Domes priekšsēdētājs G. Laicāns

Grozījumi pašvaldības nolikumā

Apstiprināti ar Dundagas novada domes 26.05.2016. lēmumu nr. 135 (prot. Nr. 6, 19. §)

Dundagas novada domes saistošie noteikumi nr. 9 *Grozījumi Dundagas novada domes 22.12.2010. saistošajos noteikumos nr. 47 «Dundagas novada pašvaldības nolikums»*

Izdoti saskaņā ar likuma *Par pašvaldībām* 21. panta pirmās daļas 1. punktu un 24. pantu.

Izdarīt Dundagas novada pašvaldības 22.12.2010. saistošajos noteikumos nr. 47 *Dundagas novada pašvaldības nolikums* šādus grozījumus:

1. Papildināt saistošos noteikumus ar 7.12. apakšpunktu šādā redakcijā: «7.12. biedrībai *Randalist*»;

2. Papildināt saistošos noteikumus ar 7.13. apakšpunktu šādā redakcijā: «7.13. biedrībai *Līvu (lībiešu) savienība Līvod īt*».

3. Papildināt saistošos noteikumus ar 13.1.16. apakšpunktu šādā redakcijā: «13.1.16. Dzīvojamo telpu izīrēšanas komisija».

4. Izteikt saistošo noteikumu 52. punktu šādā redakcijā: «52. Pašvaldības dome, pilnvarojot pašvaldības domes priekšsēdētāju, ir tiesīga slēgt jebkuru līgumu. Pilnvarojums parakstīt līgumu ir sniegts, kad stājies spēkā lēmums par līguma projekta saskaņošanu. Pilnvarojums parakstīt darba līgumu par pašvaldības izpilddirektora amata pienākumu pildīšanu ir sniegts, kad stājies spēkā lēmums par personas iecelšanu amatā».

5. Izteikt saistošo noteikumu 53. punktu šādā redakcijā: «53. Pašvaldības izpilddirektors ir tiesīgs slēgt darba līgumu un līgumu, kura līgumcena (šeit un turpmāk — kopējā samaksa par līguma izpildi, ietverot visus piemērojamos nodokļus, izņemot pievienotās vērtības nodokli) nepārsniedz 100 000 €. Līgumu, kura līgumcena pārsniedz 10 000 €, pašvaldības izpilddirektors ir tiesīgs slēgt pēc tam, kad līguma projektu saskaņojis domes priekšsēdētājs».

6. Izteikt saistošo noteikumu 54. punktu šādā redakcijā: «54. Pašvaldības iestādes vadītājs ir tiesīgs slēgt darba līgumu un līgumu, kura līgumcena nepārsniedz 10 000 €. Līgumu, kuru līgumcena pārsniedz 5 000 €, pašvaldības iestādes vadītājs ir tiesīgs slēgt pēc tam, kad līguma projektu saskaņojis pašvaldības izpilddirektors».

7. Izteikt saistošo noteikumu 55. punktu šādā redakcijā: «55. Līgumam uzdotās kompetences jomā visos gadījumos nepieciešams attiecīgās tiešās pārvaldes iestādes saskaņojums, ja likumā, Ministru kabineta noteikumos vai valsts tiešās pārvaldes izdotā iekšējā normatīvā aktā nav noteikts citādi».

8. Izteikt saistošo noteikumu 56. punktu šādā redakcijā: «56. Administratīvo līgumu ir tiesīgs slēgt pašvaldības izpilddirektors pēc tam, kad līguma projektu saskaņojis pašvaldības domes priekšsēdētājs. Administratīvo līgumu ir tiesīgs slēgt arī pašvaldības iestādes vadītājs pēc tam, kad līguma projektu saskaņojis pašvaldības izpilddirektors».

9. Izteikt saistošo noteikumu 57. punktu šādā redakcijā: «57. Sadarbības līgumu ar citu publisku personu ir tiesīgs slēgt pašvaldības izpilddirektors pēc tam, kad līguma projektu saskaņojis pašvaldības domes priekšsēdētājs. Sadarbības līgumu ar citu publisku personu ir tiesīgs slēgt arī pašvaldības iestādes vadītājs pēc tam, kad līguma projektu saskaņojis pašvaldības izpilddirektors. Sadarbības līgumu ar privātpersonu vai ārvalstu publisku personu ir tiesīga slēgt dome, kas to parakstīt pilnvaro domes priekšsēdētāju — pilnvarojums parakstīt līgumu ir sniegts, kad stājies spēkā lēmums par līguma projekta saskaņošanu».

10. Izteikt saistošo noteikumu 58. punktu šādā redakcijā: «58. Līdzdarbības līgumu ir tiesīgs slēgt pašvaldības izpilddirektors pēc tam, kad līguma projektu saskaņojis pašvaldības domes priekšsēdētājs. Līdzdarbības līgumu ir tiesīgs slēgt arī iestādes vadītājs pēc tam, kad līguma projektu saskaņojis pašvaldības izpilddirektors».

11. Izteikt saistošo noteikumu 59. punktu šādā redakcijā: «59. Deleģēšanas līgumu ir tiesīga slēgt dome, kas to slēgt pilnvaro pašvaldības domes priekšsēdētāju. Pilnvarojums slēgt līgumu ir sniegts, kad stājies spēkā lēmums par līguma projekta saskaņošanu».

12. Izteikt saistošo noteikumu 60. punktu šādā redakcijā: «60. Pašvaldības institūcija normatīvajos tiesību aktos noteiktā kārtībā ir tiesīga pilnvarot līgumu slēgt citu pašvaldības institūciju (iestādi, struktūrvienību, amatpersonu, darbinieku) pēc tam, kad stājies spēkā augstākas institūcijas lēmums par pilnvarojuma saskaņošanu. Pilnvarojums nemaina līgumu saskaņošanas kārtību».

Domes priekšsēdētājs G. Laicāns

Paskaidrojuma raksts Dundagas novada domes 26.05.2016. saistošajiem noteikumiem nr. 9 ***Grozījumi Dundagas novada domes 22.12.2010. saistošajos noteikumos nr. 47 «Dundagas novada pašvaldības nolikums»***

1. Īss saistošo noteikumu satura izklāsts. Saistošajos noteikumos izdarīti grozījumi, lai: 1) papildinātu to privātpersonu uzskaitījumu, kurām pašvaldība ir deleģējusi atsevišķu pārvaldes uzdevumu veikšanu; 2) papildinātu izveidoto komisiju uzskaitījumu; 3) mainītu līgumu noslēgšanas procedūru.

2. Saistošo noteikumu nepieciešamības pamatojums.

2.1. Pašvaldība ir deleģējusi atsevišķu pārvaldes uzdevumu veikšanu biedrībai *Randalist* un biedrībai *Līvu (lībiešu) savienība Līvod īt*, tāpēc saistošie noteikumi papildināti ar 7.12. un 7.13. apakšpunktu, kuri papildina to privātpersonu uzskaitījumu, kurām pašvaldība ir deleģējusi atsevišķu pārvaldes uzdevumu veikšanu.

2.2. Pašvaldība ir izveidojusi Dzīvojamo telpu izīrēšanas komisiju, tāpēc saistošie noteikumi papildināti ar 13.1.16. apakšpunktu, kurš papildina pašvaldības domes izveidoto komisiju uzskaitījumu.

2.3. Izdarīti grozījumi visos saistošo noteikumu V. nodaļas punktos. Tas nepieciešams, lai noteiktu jaunas līgumcenu robežas un lai noteiktu līgumu slēgšanas kārtību, tajā skaitā līgumu projektu saskaņošanas kārtību.

3. Informācija par saistošo noteikumu ietekmi uz pašvaldības budžetu. Neietekmē.

4. Informācija par saistošo noteikumu ietekmi uz uzņēmējdarbības vidi pašvaldības teritorijā. Neietekmē.

5. Informācija par saistošo noteikumu ietekmi uz administratīvajām procedūrām. Palielināsies saskaņošanas procedūru skaits un palielināsies līgumu slēgšanas kontrole.

6. Informācija par konsultācijām ar privātpersonām. Nav notikušas.

Domes priekšsēdētājs G. Laicāns

Ātrs internets *Lielajai skolai*

16. VI domes sēdē deputāti piešķīra finansējumu optiskā kabeļa interneta pieslēguma izbūvei līdz Dundagas vidusskolai. Skaidro Attīstības un plānošanas nodaļas vadītājs Lauris Laicāns.

Šis būs otrais pašvaldībai ierīkotais optiskais kabelis. Pirmais — *Līkajai muižai* un pilij — bija vajadzīgs, jo, darbiniekiem, kas strādā ar dažādām datu centros izmitinātām datu bāzēm, bija vajadzīgs stabils un ātrs pieslēgums. 2013. gada rudenī dome izskatīja lēmumprojektu par optiskā kabeļa pieslēgumu šīm ēkām. Dome to 24. X sēdē atbalstīja un piešķīra finansējumu, ko sadalījām trim gadiem. Jau toreiz paredzējām, ka tad, kad būsim apmaksājuši šā pieslēguma izbūvi, domāsim par tādu pašu iespēju vidusskolai. 24. X domes sēdes lēmuma 3. punkts arī skan šādi: «Noskaidrot par iespējām šāda procesa veikšanai Dundagas vidusskolā.»

Šogad pašvaldība beigs apmaksāt optiskā kabeļa izbūvi uz *Līko muižu* un pili, un deputāti piešķīra finansējumu, lai optisko kabeli ierīkotu arī līdz vidusskolai. SIA *Lattelecom* piedāvātais tehniskais risinājums ir izstrādāts, ņemot vērā vidusskolas prasības un jaunāko tehnoloģiju iespējas, lai varētu izmantot ātru, drošu un kvalitatīvu interneta pieslēgumu. Plānoto būvniecību SIA *Lattelecom* uzsāks rudenī.

Uzklausīja Diāna Siliņa

Kas jāievēro projektu rakstītājiem?

Pēc Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA) pirmās kārtas projektu novērtēšanas aicināju izteikties biedrības *Ziemeļkurzemes biznesa asociācija* (ZBA) koordinatori Guntu Abaju.

— Marta *Dundadzniekā* ziņojām par ZBA atklāta konkursa projektu iesniegumu 1. kārtu ELFLA Latvijas Lauku attīstības programmas 2014.–2020. gadam apakšpasākuma *Darbību īstenošana saskaņā ar sabiedrības virzītas vietējās attīstības stratēģiju* aktivitātēs.

— Bija izsludinātas 3 rīcības, katrai savs finansējums. Rīcības *Uzņēmējdarbības uzsākšana un attīstības veicināšana* mērķim *Veicināt sīko, mazo un vidējo uzņēmējdarbību laukos* bija piešķirti 367 089,96 €, rīcības *Sabiedrības iniciēto aktivitāšu atbalsts vietējo kopienu izaugsmei* mērķim *Veicināt sabiedrisko organizāciju iniciatīvas vietējo kopienu izaugsmei* — 110 126,98 € un rīcības *Publiskās infrastruktūras attīstība kvalitatīvai dzīves videi* mērķim *Veicināt kvalitatīvas dzīves vides un publiskās infrastruktūras attīstību* — 256 962,97 €. Pavisam konkursanti iesniedza 46 projektus — 19 uzņēmējdarbībā, 16 sabiedrisko aktivitāšu jomā un 11 publiskās infrastruktūras jomā —, vērtētāji atbalstīja 36. Projekti jāīsteno līdz 2018. gadam.

— Kā vērtēt iesniegto projektu skaitu?

— Skaits ir labs, paturot prātā iedzīvotāju daudzumu rīcības grupas teritorijā, kas ietver visu Dundagas novadu, visu Ventspils novadu un Īves, Lubes un Valdgales pagastus Talsu novadā. Cilvēki aizvien vairāk apzinās mūsdienīgās iespējas uzlabot savu dzīvi. Pirmajā projektu rakstīšanas un īstenošanas periodā 2006.–2008. gadā bija ievērojami mazāks finansējums un piedalīties varēja tikai sabiedriskās organizācijas. 2009.–2015. gada periodā jau bija lielāks finansējums, bija pieejams Lauku fonds un Zivju fonds, un dalībnieki varēja būt uzņēmēji, sabiedriskās organizācijas un pašvaldības. Uzņēmējiem pieejamais finanšu atbalsts bija mazāks.

Šajā periodā ir pieaugušas vienam projektam piesaistāmās summas. Nedaudz samazinājies atbalsta procents sabiedriskā labuma organizācijām — no 100% finansējuma uz 90%, toties lauku uzņēmējiem ir 70% atbalsts. Tas ir daudz salīdzinājumā ar citām uzņēmējiem paredzētām programmām. Piedalīties var mazie un vidējie uzņēmēji, kuru apgrozījums gadā nepārsniedz 70 000 €.

— Kas sakām par Dundagas novadu?

— Mūsu novads, šoreiz tieši Dundagas pagasts, izcēlās gan ar pieteikumu skaitu, gan kvalitāti, — tā bija vislabākā. Saņēmām 6 uzņēmēju (turpat trešdaļa visu projektu šajā rīcībā!), 4 pašvaldības un 1 biedrības projektu, un visi projekti saņēma pozitīvu vērtējumu. Par uzņēmējdarbību. Iepriekšējā avīzē pieminētā *Brum-brum* grupa par savu ieceri dibināt ražotni un radīt 9 darbavietas guva visaugstāko novērtējumu. Protams, šo projektu, tāpat kā visus citus, vēl vērtēs Lauku atbalsta dienestā (LAD). Citi šīs rīcības projekti — pilī grib izveidot ēdināšanas uzņēmumu, topošs uzņēmums vēlas ražot kartona un koka rotaļlietas, ir iecere attīstīt un pilnveidot kamīnmalkas ražotni, ir nodoms sakārtot senās muižas jeb bijušās Patērētāju biedrības ēkas Dundagā un izveidot tur vietējo produktu veikalu un sabiedrisko aktivitāšu centru, ir tūrisma attīstības ieceres Dūmeles *Ziedkalnos*.

Sabiedrības ierosināto aktivitāšu rīcībā pozitīvu vērtējumu ieguva mūsu pašvaldības projekti par rotaļu laukuma izveidi *Stacijas* dārzā un vingrošanas rīku uzstādīšanu pie *Mazās skolas*, kā arī vienīgais biedrības projekts — Dundagas evaņģēliski luteriskās draudzes nodoms ieklāt grīdu savā baznīcā. No infrastruktūras projektiem vērtētāji atbalstīja *Līkās muižas* jumta maiņu un publiskā rotaļu laukuma izveidi pie *Kurzemītes* — bērnu dienas centra pusē. Iepriecina mūsu pašvaldības rosība — četri projekti, tas ir labi.

— Kas pretendentiem jāņem vērā, lai nākamie projekti būtu labāki?

— Kopumā projekti bija vājāki, nekā gaidīju. Desmit noraidītie projekti, tas nav maz.

Mēs ZBA vērtējam projektu atbilstību stratēģijai — piecu cilvēku komisija, tālāk to apstiprina 12 cilvēku valde. **Projekta kvalitāte atspoguļo to, cik lielā mērā tā iesniedzējs ir gatavs savu ideju īstenot.** Liela daļa projektu iesniedzēju diemžēl nebija pietiekami iepazinušies ar stratēģiju, kurā ietilpst vērtēšanas kritēriji, ne arī ar Ministru kabineta noteikumiem, kuros skaidri pateiktas attiecināmās izmaksas, kādas darbības projektā finansē. Dažos projektos varēja saskatīt neatbilstošas darbības. Ja arī citos punktos no mūsu puses ir labs vērtējums, tālāk, vērtējot LAD, šāds projekts var saņemt mazāku finansējumu vai pat to var noraidīt.

Projektam ir jābūt precīzi uzrakstītam. Šoreiz stratēģijai bija pielikti klāt izvērsti projektu vērtēšanas kritēriji. Gan ZBA, gan LAD interneta lapā bija projektu pieteikumu veidlapas, un katrā punktā pateikts, kas tur jāapraksta — konkrēti padomi.

Vienu projektu noraidīja tāpēc, ka tas bija iesniegts neatbilstošā rīcībā. Biedrības projektā bija saskatāma saimnieciskā darbība un pakalpojums vēlāk paredzams par maksu. Šo pieteicēju noteikti gribu aicināt nākamajā kārtā — aprakstīt pareizi un iesniegt vēlreiz. **Visus, kas šajā kārtā nesaņēma pietiekamu punktu skaitu, aicinām rīcības grupā individuāli jautāt un noskaidrot, kas pilnveidojams, lai sekmīgi piedalītos nākamajā kārtā. Konsultācijas ir par brīvu!** Šos jautājumus skaidrosim arī nākamajos semināros.

Jāatceras arī, ka *LEADER* projekti nav ne sociālās palīdzības, ne dabas aizsardzības, ne izglītības projekti. **Projektu īstenojot, jārodas jaunam produktam, pakalpojumam, ko vajag konkrētās teritorijas iedzīvotājam.** Mēs ZBA vēlamies, lai labas, svaigas idejas, kas nav guvušas atbalstu neprasmīga izklāsta dēļ, nākamajās kārtās, pareizi formulētas, iegūtu pozitīvu vērtējumu.

— Un nākamā kārta jau drīzumā?

— Jā, tā iecerēta 2017. gada sākumā. Rudenī rīkosim seminārus visā teritorijā, lai ziemā atliktu laiks uzrakstīt kvalitatīvus projektus.

Alnis Auziņš

NACIONĀLAIS ATTĪSTĪBAS PLĀNS 2020
EIROPAS SAVIENĪBA
EIROPA INVESTĒ LAUKU APVIDOS
Eiropas Lauksaimniecības fonds lauku attīstībai
LEADER
Atbalsta Zemkopības ministrija un Lauku atbalsta dienests

Mūsējie atkal Čehijā

Pirms gada rakstījām, ka ap Jāņu laiku 30 novada iedzīvotājiem bija iespēja doties pirmajā sadraudzības vizītē uz Žamberkas pašvaldību Čehijā. Šī jūnija sākumā, izbaudot arī Slīteres Ceļotāju dienas, čehu draugi viesojās pie mums, bet pirms Jāņiem ceļā uz Čehiju atkal posās mūsējie.

Vasaras saulgriežos Čehijā

No 22. līdz 27. VI jauniešu deju kolektīvs *Dun-dang* kopā ar Kolkas koklētāju ansambli pēc sadraudzības partneru uzaicinājuma piedalījās starptautiskā folkloras festivālā *Čermenske slavnosti*.

Festivālā jaunieši rādīja prasmi dejot, muzicēt uz latviskās kokles un iepazina čehu, horvātu un korejiešu tautu kultūru, mūziku, deju un dzīvespriecīgos ļaudis. Vienā dienā bija pat trīs koncerti. Īpaši sirsnīgs izvērtās kokļu ansambļa koncerts Dzintras Tauniņas vadībā Lanškrounas pansionātā. Pēc darbinieku teiktā, koklētāju, kuriem piepalīdzēja arī Ģirts Treinovskis un Inga Apškrūma, uzstāšanās ir sasildījusi viņu sirdis.

Ar lepnumu vērojām Daces Treinovskas dejotājus Žamberkas teātrī, Lanškrounas pilsētā un noslēguma koncertā Dolni Čermnā. Ir patīkami, kad cilvēki svešā zemē nāk klāt un apbrīno mūsu dejotāju staltos augumus, iznesību un koklētāju veiklos pirkstus! Tikai latviskie tautas tērpi apliecināja piederību Latvijai — mūsējo dienvidnieciski straujais un enerģiskais izpildījums «sita pušu» temperamentīgos čehus un horvātus.

Šādos festivālos dejotājus pavada «dzīvā mūzika», tāpēc izveidojām pavadošo grupu. Kapelā muzicēja koklētāji, vijolnieki un citu dažādu interesantu instrumentu spēlētāji.

Lai arī bijām vairāk nekā 1300 km tālu no Latvijas, 23. VI vakaru pavadījām īsti latviskā garā — pītiem ziedu vainagiem no līdzpaņemtām Latvijas rudzupuķēm, Līgo dziesmām, Jāņu ugunskuru un lēkšanu tam pāri, ar desiņām un Jāņu sieru.

Brauciena svarīgākais ieguvums — sava vienreizīguma apzināšanās, jaunas atziņas, kā jāuztver dzīve un apkārt notiekošais, valodas otršķirīgā loma, jo šādos festivālos draugus atradīsi vienmēr, kā arī prasme par visu priecāties un radīt prieku citiem.

Visu braucēju vārdā milzīgs paldies domei par atsaucību un brauciena atbalstīšanu, kā arī pašam Talsu autotransportam!

Sandra Kokoreviča

Karsti, spraigi, saistoši

Iespaidos dalās jauniešu deju kolektīva *Dun-dang* vadītāja Dace Treinovska.

Koncertu kopā ar Kolkas koklētājām un kapelu — Ingu Apškrūmu, Ievu Hermani un Ģirtu Treinovski — izmēģinājām jau *Ievleju* 35. jubilejā. Kristīne Ralle gan spēlēja kapelā vijoli, gan pievienojās dejotājiem.

Čehijā uzstājāmies četros koncertos. Katrs ilga 20–30 minūtes, mijoties mūsu dejotājiem ar koklētājām. Ikvienu mūsu dejotāju uzstāšanos pavadīja dundadznieku kapela. Katru dienu dejotāji vilka citus tērpus. Kādā koncertā lūdza atsevišķi uzstāties arī koklētājas. Par koklēm čehi bija sajūsmā, laikam pirmoreiz redzēja. Nopriecājāmies, cik viņiem skaista estrāde ar aizmuguri, labu grīdu, jumtu un uzejām.

Noslēgumā ar iespaidīgu pusstundu ilgu uguns šovu uzstājās vairāki puiši un viena meitene — vietējie, kas to apguvuši pulciņā. Vismaz pusstundu mūs priecēja brīnišķīgs salūts.

Dzīvojām kempingā. Laiks bija ļoti karsts, katru dienu pāri par +30°. Tikko bijām atgriezušies, Čehija piedzīvoja stipras lietusgāzes un avārijas uz ceļiem.

Līgo vakaru paši svinējām kopā. Līdzi mums bija ieskābēti jaunie gurķīši, desiņas nopirkām turpat. Sandra Kokoreviča bija čehiem pasūtījusi malku ugunskuram. Atbraucam no koncerta — malkas nav! Tur bija smuka ugunskura vieta. Sūtījām puišus uz mežu. Viņi savilka tik daudz malkas, ka vēl ilgi to varēs kurināt. Nākamajā dienā atbraucam no koncerta — o, tāda skaista malka atvesta! Čehi bija domājuši, ka Jāņus svin 24., nevis 23. VI.

Man Čehijā patika. Viss sakopts, mazas, glītas mājiņas. Zāle nopļauta, puķu podi salikti, malka sakrauta, it kā ar metramēru vai līmeņrādi nomērīta! Cilvēki laipni, prot gan tikai čehiski. Festivāla rīkotāji runāja arī angliski un krieviski, bet veikalā pārdevēja skatās un smaida... Kaut kā jau sazinājāmies.

Darba dienās visi veikali plkst. 17.00 ir ciet, sestdienās un svētdienās — plkst. 11.00. Uz ielas pēcpusdienā piecos nav neviena cilvēka. Kopā ar ģimenēm pavada laiku vai nu krodziņos, vai savos dārziņos. Nevienam nav dibena gaisā kartupeļu dobē! Nekur! Lietuvā — kā nosēts.

Bijām skaistās ekskursijās. Stalaktītu alas īpaši saistīja tos, kas tur bija pirmoreiz. Pa pazemes upēm izbraucām ar laivām. Polijā apmeklējām zelta raktuves. No alām līda ārā visādi rūķi ar lieliem deguniem, aiz stūra atskanēja bļāvieni... Ārā braucām ar drezīnām, ar kādām agrāk braukuši ogļrači, varbūt tikai ērtākām.

Čehijā izdancojāmies, izspēlējāmies. Dundadznieki sadraudzējās ar kolciniekiem un čehiem.

Jauniešu deju kolektīvs *Dun-dang* piedalījās pilnā sastāvā. Tas reti gadās, tāpēc prieks par to! Vēl 16. VII nodejojām Vilnas burziņā Dundagas estrādē, un tad jau šķīrāmies — daudziem sāksies studijas. Gaidīsim savā pulkā jaunus un dejotgribošus jauniešus.

Paldies Sandrai Kokorevičai un visiem dejotājiem par brīnišķīgo braucienu! Varbūt izdosies vēl kādu reizi!

Diāna Siliņa

Sekmīgs turpinājums

Sadarbību ar Žamberkas pašvaldību vērtē domes priekšsēdētāja vietniece Andra Grīvāne.

— Pašvaldības uzsver, ka ārzemju sadarbībai jābūt vērstai uz iedzīvotājiem. Jo labāk, ja ierosme nāk no viņiem, tad tā ir dabiska. Sadarbība biznesā starp piensaimnieku lauksaimniecības pakalpojumu kooperatīvās sabiedrības *Dundaga* valdes priekšsēdētāju Gunti Pirvitu un čehu uzņēmēju Janu Dostalu pārtapa patiesā interesē par citu kultūru, zemi un tās cilvēkiem. Vēlēšanās sadarboties ir radusies no pašiem iedzīvotājiem un nonākusi līdz pašvaldībai.

Žamberkas pašvaldībai jau ir vairāki ārzemju sadarbības partneri, tāpēc sākotnējā piesardzība no viņu puses pašvaldības līmenī bija saprotama. Viņi vēlējās saprast, kas mēs esam, ko varam piedāvāt, ar ko esam saistoši. To pašu vēlējāmies noskaidrot arī par viņiem. Pēc pirmajiem braucieniem izrādījās, ka viegli varam rast kontaktu, mūsos ir daudz kopīgā. Bet mums ir arī daudz, ko parādīt, un daudz, ko mācīties vienam no otra. Esam nolēmuši sadarbību turpināt un paplašināt. Nākamvasar ciemoties uz Žamberku uzaicināts vidusskolas jauktais koris.

Visas sadarbības grupas ir ļoti apmierinātas. Iespējams, nākotnē varētu iesaistīt vairāk pieaugušo interešu grupas. Ja kādai tāda vēlme ir, tad aicinu jautāt mūsu pašvaldībā.

Sadarbība ar Žamberkas pašvaldību mums ir izvērtusies par vienu no aktīvākajām, jo iesaistījies liels iedzīvotāju skaits. Ceram uz tikpat auglīgu sadarbību arī turpmāk!

Diāna Siliņa

Iespējas sadarbībai ar Ķīnu

No 16. līdz 18. VI Ķīnā, Hebejas provincē, 3. pašvaldību vadītāju konferencē *Jauna telpa, jaunas iespējas* piedalījās novada domes priekšsēdētāja vietniece Andra Grīvāne. Vārds viņai.

2014. gadā Latvijas Pašvaldību savienības un vairāku pašvaldību, arī Dundagas, pārstāvji bija uzaicināti uz Prāgu, kur noslēdza sadarbības līgumu starp Centrāleiropas, Austrumeiropas valstīm un Ķīnu.

Mērķis ir uzlabot tā saucamo *16+1* valstu — Centrāleiropas, Austrumeiropas valstu un Ķīnas — sadarbību, padziļināt pašvaldību sadarbību ekonomikā, tehnoloģijās, izglītībā, kultūrā un citās jomās, veicināt eksportu un piesaistīt investīcijas. Šī savienība aug un paplašinās. Citu starpā, šoreiz līgumu parakstīja arī pašvaldības no Igaunijas un Lietuvas. Ķīna vēlas paplašināt savas investīciju robežas, kas iet pa tā saucamo Zīda ceļu un ieved Austrumeiropā un Centrāleiropā. Ķīnieši ir gatavi ievērojami ieguldīt infrastruktūrā, lai sakarus varētu paplašināt. Viņi īpaši uzsver pašvaldību savstarpējo kontaktu dibināšanu un tālāku sadarbību. Ķīna pēdējā laikā aizvien lielāku uzsvaru liek uz ekotūrismu, bioloģisko lauksaimniecību un zaļu enerģijas ieguvi. Tas varētu būt mums saistoši. Ceru, ka līgums nākotnē var palīdzēt mūsu uzņēmējiem dibināt kontaktus.

Nākamajā tikšanās reizē 2018. gadā Bulgārijā būtu lietderīgi paņemt līdzi kādus no mūsu tūrisma uzņēmējiem.

Aizsākto sadarbību ir lietderīgi turpināt, uzturēt sakarus un pavērušās izdevības pēc iespējas arī izmantot.

Diāna Siliņa

Svinam Dundagā

Nobeigums 1. lappusei.

svarīgi ir tām atdot godu, svarīgi novērtēt tagadni un to, kas ietiecas nākotnē.

Svētkos mēs gribam radīt un rādīt ko labu sev pašiem un viesiem. Mums vajag ciemiņus, kas atbrauc šurp un svin kopā ar mums! Šāds pasākums vienmēr nozīmē mūsu novada daudzināšanu. Esam atraduši kaut ko sev nozīmīgu un vērtīgu, ko ceļam gaismā un ap ko arī visu šo dienu būvējam.

— Viena diena kā virsotne, bet tās apakšā — daudzu dienu un mēnešu darba piramīda. Vispirms droši vien ideju pieslīpēšana, pēc tam neskaitāmie praktiskie darbiņi.

— Tā ir. Sākumā tiešām tā ir domas izlološana, iznēsāšana... Kolēģei Smaidai teicu, ka es gluži fiziski varu parādīt sevī to vietu, kur viņiem rūp, kādi izskatāmies uz āru, un lai mēs patiktu arī paši sev. Visus nekādi nejaudāju nosaukt, bet mīļš paldies visiem!

— Cik ilgs laiks pagāja no idejas pirmsākumiem?

— Jau *Sklandraušu* laikā zinājām, ka šogad ņemsimies ar vilnu. Laika gaitā izkristalizējās tieši šis nosaukums. Saistībā ar pili pašlaik piedalāmies vairākos projektos, un viena mūsu vēlme ir še radīt vilnas darbnīcu. Mums tam ir pamats, ir izejviela, ir pārstrāde un tradīcijas, un tas arī rada pamatu daudzu cilvēku amata izvēlei.

— Svētki arī ļāva apjaust, cik pašu novadā un tuvākā apkaimē ir aitkopju.

— Jā, un prieks par viņu atsaucību. Visi godājami ļaudis, un tā ir vēl viena svētku šķautne — ar trāpīgi izmeklētas tēmas starpniecību godināt cilvēkus — latviskās dzīves-

• *Aicinājums uz svētkiem sagaidīja jau pašā Dundagas centrā. Ja nu kāds vēl nezina...*

• *Vecu mantu izsolē uzvirmoja atmiņas un sacensības gars. Ja vēl vecas mantas vērtību uzspodrina tik prasmīgs stāstnieks kā aizkadrā esošais Valdis Šleiners un viņa daiļā palīdze, tad eiro nav ko taupīt!*

tas sācies un tapis. Saku milzu paldies visiem, kas līdzdarbojās, svētkus sagatavojot, — lieliem un maziem, jauniem un veciem, tiem, kam tas ietilpa darba pienākumos, un tiem, kas ar tādu pašu degsmi iesaistījās no ārpuses, visiem dalībniekiem, darbnīcu vadītājiem un tiem, kas uzstājās, duņdžiņiem un pārnovadniekiem! Man prieks par savējiem, ka viņi lepojas ar Dundagu, ka ziņas kopējus. Viņi ir mūsu lauku nākotne.

— Mēs sarunājamies svētku viducī, un jau var teikt, ka tie ir izdevušies.

— Liels prieks par to! Šajā dienā netrūkst svētku un vilinājumu tepat Kurzemē, tāda labā konkurence ir neizbēgama. **Mans sapnis ir, ka paši dundadznieki pārvar savu kūtrumu, izkāpj no ikdienības kurpēm un ierodas izbaudīt svētku gaisotni, patērzē savā starpā un ar sen nesatiktiem bijušajiem dundadzniekiem.** Tas ir tik svarīgi! Cik jauki ir, ka brīvā gaisotnē, baudot vasaru, koncertu, var labi pavadīt laiku. Tas kopīgiem spēkiem ir izdevies.

— Vai varam pavērt laika priekškaru — kas mūs gaida pēc gada?

— Dundagas pagastam apritēs 150 gadu. Šim ievērojamajam gadskaitlim par godu arī būs jādarina nākamo svētku tērps.

Pa to laiku ikviens svētku dalībnieks var izvēlēties — filcēt vai aust, tapot, krāsot dziju ar dabīgām krāsvielām, pīt klūdziņas, vērpt vilnu, rāpties umurkumura stabā, pils kolonzālē kavēties senās *Daiļrades* laiku atmiņās — starp citu, to vēl varēs darīt līdz augusta vidum! — vai ar videofilmas starpniecību atcerēties tikai gadu senus notikumu Sklandraušu festivālā...

Jā, viena no šādu saietu galvenajām vērtībām ir tā, ka šeit satek daudz dundadznieku, arī tādi, kas gadiem ir prom, bet te izjūt savu sirds piederību. Ar prieku satieku **Andri Reizenbergu**, vienu no labi pazīstamā dvīņu un bārmeņu pāra. Šoreiz Andris dundadzniekiem un ciemiņiem piedāvā garšīgi paēst savā pirms 3 gadiem kopā ar kompanjonu izveidotajā ēdināšanas uzņēmumā. Cepti kartupeļi, štovēti kāposti, šašliks, kvass un alus — tāda ir ēdienkarte. Andrim šis ir pirmais tāds izbraukums, un šķiet, ka sokas labi. «Ir tik patīkami, ka vismaz reizi gadā te satiec daudzus jo daudzus dundadzniekus, arī sen neredzētus», novērtē Andris. Tiesa, pastrādāt viņš daudz nevar, jo visi nāk un grib parunāties, bet kolēģi to saprot. Rīgā Andri var sastapt *Balzāmbārā*, Jēkaba kazarmās.

Mūsu Vaira Kamara, pasākuma režisore, ir viskustīgākā — viņa vienlaikus ir visur, tāpēc viņu grūti atrast kādā konkrētā vietā. Notikums notikumam seko raiti, un daudzos ir iesaistīti Vairas pašreizēji audzēkņi, gan dundadznieki, gan talsenieki, un arī bijušie. Krists Iesalnieks vada priekšpusdienas programmu, pēcpusdienā pils iekšpagalmā Pāces vilnas ražotnes stāstu ceļ priekšā Vairas bērni, un viņi kuplina arī noslēguma koncertu pils estrādē.

Ieskatu Pāces *Vilnas fabrikas* dzīvē, labāko aitkopju, darbnīcu vadītāju un paša Dina Derkevica godināšanu muzikāli caurvij postfolkloras grupas ***Daba san*** uzstāšanās. Agrāk tā bija pazīstama kā *Vecpilsētas dziedātāji*, bet līdz ar jaunā albuma *Vaiņags* izdošanu mainījusi arī nosaukumu. Grupā muzicē vairāki mūsējie — Rūta, Māra un Mārtiņš Abaji, kā arī Linda Zonne–Zumberga, Reiņa Zumberga sieva. «Mēs paši atlasām tautasdziesmas, kam varbūt skanējums nemaz nav zināms, savirknējam, pēc izjūtām kaut ko pamainām, piemeklējam melodiju, tad visi kopā to aranžējam un radām jaunu dziesmu, kas ne tik pieredzējušam tautas mūzikas pazinējam varētu likties kā īsta tautasdziesma. Mums ļoti patīk tas, ka iedzīvinām tautasdziesmu šodienā, darot to cilvēkam saprotamu», pastāsta Rūta. Grupa jūtas gandarīta un pateicīga novada domei par finansiālo atbalstu tās jaunā albuma izdošanā. Tas lieti noder arī duņdžiņiem, daudzinot novadu, — visi dziesmu teksti ir tulkoti arī angliski. Grupa ir uzstājusies Kolkā un Mazirbē, un jau pirmajā muzicēšanas reizē Dundagā iekaro publikas simpātijas.

To pašu var teikt par citu postfolkoras grupu, ***Rikšiem***, kuru saknes sniedzas Latgalē. Arī viņu degsme aizrauj skatītājus un klausītājus. Grupa janvārī nosvinējusi 5. jubileju, un tajā apvienojušies pieci apdāvināti jaunieši — Madars Brolišs (vijole), Zane Dukaļska (bubins), Mārcis Lipskis (ģitāra, mandolīna), Ivars Utāns (basģitāra) un Ēriks Zeps (akordeons). Pašaik viņi dzīvo gan Rīgā, gan Rēzeknē, ir tuvi draugi un būtībā kā viena ģimene. Jaunieši darbu un mācības cenšas pakārtot darbībai *Rikšos.* Līdz šim Kurzemē gan ir mazāk spēlēts, un tagad Dundaga kļuvusi par vistālāko vietu Kurzemes ziemeļos. *Rikšu* dalībnieki atzīst — te valda cits temperaments, tomēr patikšanu varējuši just. Kāds no publikas pat teicis — ja *Rikši* spēlētu balli, tad gan viņš noteikti ietu.

Šoreiz mūziķi ātri steidzas atpakaļ, soloties kaut ko pa ceļam paskatīties, bet nākamreiz, šeit uzstājoties, noteikti braukšot uz divām dienām un nakšņošot pilī.

Visādi ir, un visādus vajag. Tā saucas noslēguma koncerts, kurā piedalās Dundagas Kultūras pils kolektīvi — jauktais koris, jauniešu deju kolektīvs *Dun-dang* un senioru deju kolektīvs *Dun-dang*, postfolkloras grupa *Daba san*, Katlakalna folkloras kopa, Kandavas jauktais koris *Kandava* un Ugāles jauktais koris *Eglaine*. Muzikālie priekšnesumi mijas ar teatrālām starpspēlēm *iz tautas* dzīves, kas izpelnās skatītāju lielu piekrišanu.

Noslēgumā Baibas Dūdas un domes priekšsēdētāja Gunāra Laicāna uzrunas, kolektīvu vadītāju, Vairas Kamaras un Dina Derkevica apbalvošana, un tad visi, kas aukstajā vējā ir spirdzinājušies, var izlocīt kājas zaļumballē.

Alnis Auziņš un Diāna Siliņa
Visvalža Biezbārža foto

• *«Cumtinglinglin, viņš stabā kāpj...» Nē, nē, atšķirībā no klasikas šis umurkumurs visiem beidzās laimīgi.*

• *Dzied, Dundaga, dzied... Noslēguma koncertā balsis kopā salika mājinieki, kandavnieki un ugālnieki.*

Svinam Kolkā

Sirsnīgi un daudzveidīgi

9. VII Jūras svētkus Kolkā atklāja ar Neptūna sagaidīšanu jūras krastā pie tautas nama.

Taču pirms tam jau notika dažādas nodarbības bērniem. Pilnā sparā noritēja arī daudzveidīgas sporta sacensības — gan zolītē, gan dažādās fiziskās aktivitātēs, piemēram, zābaku, sviedlīnes un šautriņu mešanā. Visu dienu sīvi cīnījās Dundagas atklātā čempionāta pludmales volejbolā otrā posma dalībnieki. Pie tautas nama interesenti, īpaši aprīkoti, varēja uzkāpt pa 10 metru augstu kāpšanas sienu, kas bija pieslieta pie kādas priedes, kura aug starp tautas namu un kāpu. Ja man būtu GPS, labprāt piedalītos orientēšanās sacensībās *Iepazīsti Kolku*, bet, tā kā nebiju šim piedzīvojumam sagatavojusies, tad nekā. Vispirms aplūkoju Kalvenes trušus, no kuriem man vislabāk iepatikās Lukrēcija, zilā flandra šķirnes dižā trusene. Tad devos tautas namā skatīties filmas un videostāstus par šo piekrasti, jūru un cilvēkiem.

Abas ar kādu kundzi no Stendes divatā cītīgi noskatījāmies visu programmu, sākot ar 1925. gadā uzņemtu filmu bez skaņas līdz 2015. gadā Dienvidkorejas TV izveidoto, kurā kopā ar korejieti nofilmēti Kolkas zvejnieki Dainis un Jānis Zvirbuļi, kā arī pitradznieks Andris Antmanis ar ģimeni. Bet pa vidu pamanīju daudz kā cita interesanta, piemēram, Aivara Freimaņa filmā *Slīteres mežu stāsti* ieraudzīju vairākus pazīstamus šīs puses cilvēkus, arī savu kolēģi, bijušo Slīteres nacionālā parka darbinieci Alandu Pūliņu mērām gaismu...

Filma *Kolkasraga saimnieks* atklāj Kolkas uzplaukumu pēckara gados enerģiskā un saimnieciskā Jevgēnija Morozova vadībā. Viņa laikā uzceļ zivju apstrādes fabriku, ko šis vīrs vada 20 gadus, uzbūvē toreiz Talsu rajonā labāko stadionu, sapoš kluba telpas un ar tādu pašu aizrautību gādā par kultūru un sportu. Vēlākajos gados, kad zvejnieku kolhozu *Brīvais zvejnieks* apvieno ar Rojas zvejnieku kolhozu *Banga*, ko vadīja Miķelis Lisments, Kolkā atradās zivju dārzi — krātiņi atklātā jūrā. Lauksaimnieki audzēja maizi, bet zvejnieki — zivis.

Vēl aizvien aktuāli ir M. Lismenta vārdi režisora Andreja Edvīna Feldmaņa filmā *Nav divu ceļu*: «Uz sirdsapziņu standartu nevar sagatavot». Arī doma par kontrolētājiem, kas nepārzina dzīvi, bet izvirza prasības, kas tālu no dzīves, skan tik mūsdienīgi...

Tautas namā mani iepriecināja tas, ka arī daļiņa Mazirbes bija šeit. To vēroju zviedra Hansa Dhejnes fotogrāfiju izstādē *Mazirbes ciems* un *Mazirbnieces* — astoņpadsmit vietējo sieviešu portretējumos un viņu atklātajos stāstījumos par savu dzīvi ciemā. Tos pierakstījusi Hansa sieva Dagnija Lapsa. Fotogrāfs domā, ka Mazirbi veido un balsta tieši stiprās sievietes. Pēc viņa domām, tā tas ir daudzviet Latvijā. No malas jau labāk redzams...

Pirms Neptūna sagaidīšanas jūras krastā muzikālu sveicienu vasarai un klausītājiem nesa pieci ņipri jaunie kolcinieki — Anna Jansone, Annija Valciņa, Elīna Graudēvica, Miks Kehers un Jānis Ūdris. Un tad jau pie apvāršņa, vispirms oranžos, pēc tam rozīgos dūmos ietinusies, parādījās gaidītā laiva ar jūras valdnieku. Kopā ar Neptūnu laivā ieradās arī viņa astoņas meitas, starp kurām kāda izskatījās līdzīga grupas *Sensus* vadītājai Dainai Miķelsonei, bet pārējās — šīs grupas dejotājām. Viņas visus iepriecināja ar zemūdens valstībā sagatavotām dejām. Pēkšņi pa pašu jūras krastu gandrīz kā spiegu filmā ar meijām izrotātā mašīnā Neptūnam strauji tuvojās viņa kundze, kas atgādināja Dzintru Tauniņu, tikai jūras valdnieka sievai atšķirībā no Dzintras bija gari, rudi mati. Kundze nav bijusi ar mieru palikt jūras dzīlēs! Neptūns izrādījās muzikāls vīrs — viņš dziedāja un spēlēja ģitāru. Ļaudis pēc tam runāja, ka viņa balss izklausījusies kaut kur dzirdēta, tāda kā *Jūrkant* vadītājam Mārim Blāzem.

Pēc neliela, bet svinīga gājiena visi jau nonāca stadionā, kur ar ciemiņiem no jūras sarunājās Kolkas pagasta pārvaldes vadītājs Aldis Pinkens. Jāatzīst, ka Neptūns un viņa kundze bija draugos ar tīmekli un šo to jau tur par Kolku bija izlasījuši. Par kolcinieku sasniegumiem pastāstīja arī Aldis, un ar tušu orķestris suminā Evu Frišenfeldi, projekta *Kolkas zvejnieka dēls* vadītāju, SIA *Līcis–93* Kolkas ceha vadītāju Regīnu Rūmnieci, kā arī jauno orķestra vadītāju Viestura Rēriha meitu Rudīti. Īpašs prieks, ka laikā no pērnās vasaras līdz šai pasaulē nākuši 8 jauni kolcinieki.

Jūras valdnieku un viņa saimi, kā arī kolciniekus un ciemiņus sveica arī domes priekšsēdētājs Gunārs Laicāns.

Stadionā vēlreiz skaisti dejoja Neptūna meitas, savukārt kolcinieks Mareks Borsuks, labas balss īpašnieks, nodziedāja grupas *Novadnieki* jaunāko dziesmu par jūru *Lai viļņojas jūra*, atgādinādams par nākamajiem svētkiem Kolkā — piejūras pašvaldību senioru festivālu, kur balli spēlēs tieši *Novadnieki*. Dienā vēl koncertu sniedza Normunds Jakušonoks un Kaspars Tīmanis, bet vakarā kolciniekus un ciemiņus gaidīja jauka tikšanās ar iemīļotu aktieri un dziedātāju Jāni Paukštello un viņa dziedātajām dziesmām. Visaizkustinošākā koncerta daļa bija viesmākslinieka kopā dziedāšana ar ansambļa *Sarma* meitenēm, Kolkas pagasta jaukto kori un pavisam jaunajiem kolciniekiem. Kā atzinās ciema bibliotekāre un ilggadējā koriste Olita Kalna, viņai par šo iespēju bijis kluss prieks. Priecīgs bija arī Miks Kehers. Viņš teica, ka kopā dziedāt bijis forši. Īpaši zēnam patikusi dziesma, kas līdzinājusies spēlei ar vārdu minēšanu.

Balli spēlēja mūspusē iecienītā grupa *Jūrkant*. Pusnaktī varēja vērot iespaidīgu ugunssovu *Fire Spirit*.

Paldies tautas nama vadītājai Inorai Sproģei, novada sporta dzīves organizētājai Aigai Ūdrei, sporta klubam *Dundaga* un viņu palīgiem par sirsnīgajiem un daudzveidīgajiem svētkiem!

Diāna Siliņa

• *«O! Šogad gan jūras valdnieks ir neparasti muzikāls — spēlē ģitāru un labi dzied», Neptūnu vēro jūras krastā sanākušie, bet tautas nama vadītāja Inora Sproģe un vēl daži pievienojas jūras valdnieka aicinājumam kopā uzdziedāt.*
Ineses Dāvidsones foto

Satikšanās Dundagā

Šovasar Dundaga ir izvēlēta par vietu, kur notika Latvijas talantu vasaras projekts *Satikšanās mūzikā*.

Tā sākās 26. VI un izskanēja 3. VII ar emocionālu koncertu estrādē. Tajā latviešu komponistu dziesmas izpildīja 50 jaunie Latvijas talanti — bērni un jaunieši, kas šai laikā pilī bija apguvuši vokālo tehniku, stilu, kultūru un gatavojušies noslēguma koncertam. Kopā ar viņiem jaunizveidoto programmu *Tu un es* izdziedāja Aija Andrejeva, Antra Stafecka, Aija Vītoliņa, *Alex* no grupas *Opus Pro* un citi viesi. Pavadījumu spēlēja mūziķu grupa Kristapa Krievkalna un Kaspara Ansona vadībā.

Satikšanās mūzikā mākslinieciskā vadītāja bija A. Andrejeva, tāpēc nedēļas vidū aicināju viņu pastāstīt par dalību projektā.

«Šīs nometnes notiek jau 6 gadus, es gan tajā piedalos pirmoreiz. Mani uzaicināja par mākslinieciisko vadītāju. Pašai grūti sevi nosaukt par mākslinieciisko vadītāju, tāpēc ka man tā liekas liela atbildība. Ilgi baidījos un negribēju piekrist, jo uzskatu, ka man vēl daudz jāmācās. Menedžeris Sandis Mohovikovs mani iedrošināja, sakot, ka man palīdzēs Madara Celma un Dace Skaranska, kas ir tādas kā nometnes mammas, jo šajā projektā piedalās katru gadu. Madara strādā par vokālo pedagoģi. Savācu savu komandu, ar ko kopā gribu darboties. Varu padalīties tikai savā pieredzē un vingrinājumos.

Balss ir smalks instruments, un tā ir tikai katram viena, tāpēc ar balsi jāstrādā profesionālim savā jomā. To uzņēmās darīt talantīgā Ieva Kerēvica. Viņa pati lieliski pārvalda savu balsi, un Ievai darbs ar bērniem un jauniešiem brīnišķīgi izdevās. Viņiem tas lieti noderēja. Es vairāk strādāju pie priekšnesumiem, attieksmes un skatuves kultūras.

Kādā brīdī likās, ka tas ir tāds «kosmoss»! Kā mēs ar to visu tiksim galā? Bija jāsagatavo 21 dziesma un pusotru stundu gara koncertprogramma. Kopā nometnē bija kādi 50 bērni no dažādām Latvijas vietām, pat no Daugavpils, Rēzeknes un Valmieras! Neviena dundadznieka gan nebija. Sadalījām viņus pa vecuma un arī varēšanas grupām. Pusaudžu vecums jau arī nav nekāds pateicīgais, sākumā bija nobijušies... Šodien (30. VI — *Red.*) jau klausos — jā, veras vaļā, smaida, ir gatavi strādāt, un skan! Paši priecīgi un laimīgi.

Mums ir bijuši kopīgi vakari, piemēram, kādā no tiem notika meistarklase, kurā bērni apguva to, kas ir darbs studijā, ko nozīmē dziedāt pie mikrofona, kā no vienkāršas melodijas izaug skaņdarbs, kas ir producēšana, — lietas, ar kurām viņiem nav nekādas saskares. Vakar atbrauca mans kolēģis Kaspars Ansons, ģitārists un producents. Viņa studijā pēc vakariņām iedziedājām kopdziesmu, kas paliks bērniem par piemiņu no nometnes. Katram bija iespēja dziedāt pie studijas mikrofona. Šorīt noklausījāmies, un visi bija laimīgi. Vakarā brauks lietuvietis Arturs Burke, kas spēlē arī grupā *PeR*. Viņš ir balss treneris, kurš izstrādājis savu elpošanas metodi, kā trenēt balsi un muskuļus. Būs balss vingrinājumi ar elpošanu un vingrošanu. Bērniem būs tāda pieredze!

Kaut gan man bijuši daudzi izbraukumi ar kori un orķestri, ne reizes bērnībā neesmu bijusi nometnē. Nu sapratu, kas tā ir. Milzīgs darbs! Apbrīnoju visus skolotājus. Tā ir misija.

Dundagas pilī klājās labi. Mums sastāstīja par Zaļo jumpravu. Nakšņoju istabiņā virs Mākslas un mūzikas skolas, es to iesaucu par Pelnrušķītes istabu. Pirmo nakti aizeju gulēt un dzirdu, ka kaut kas krivkšķinās. Domāju — tā nav nekāda jumprava, tā nav nekāda jumprava. Nogurums nometnes laikā bija tāds, ka neviena Zaļā jumprava nevarēja iztraucēt saldo miedziņu.

Ēdām kafejnīcā *Krūziņi*, un mūs baroja ļoti labi. Neatceros, kad man būtu bijis tāds ēšanas režīms. Skrienot te aizmirstu paēst brokastis, te pusdienas... Bet šeit viss kā pēc pulksteņa. Man garšoja siltais mājas ēdiens.

Šī nav mana pirmā viesošanās reize Dundagā. Pilī gan nebiju bijusi, bet apkārtni esmu izstaigājusi. Vieta ir brīnišķīga, un estrāde ir tik skaista!»

Par to, kāpēc par projekta vietu izvēlēta Dundaga, pastāstīja menedžeris S. Mohovikovs: «Zinājām, ka te ir atsaucīgi cilvēki, skaista vieta, ir izremontēta viesnīca, ir piemērotas telpas mēģinājumiem un jauna estrāde — viss, ko mums vajag. Esam ļoti priecīgi un pateicīgi pils direktorei Baibai Dūdai par viesmīlību un jauko uzņemšanu. Jutāmies īpaši un gaidīti. Noteikti šo vietu ieteiksim saviem kolēģiem un partneriem!»

Diāna Siliņa,
Elīzas Amandas Vārslavas foto

Visa dzīve man viens ceļojums

Sēlijā un Lietuvas pierobežā

7.–8. V Aina Šleinere atkal pulcina zinātkāros divu dienu ekskursijai.

Pirmā pietura — Ērberģes muiža. Mūs aicina uz rīta kafiju. Tiekamies ar baronu fon Hānu un baronesi Marī, kas izved pa leģendu takām, māca dzeju, veido kopīgi foto. Parādās arī Zilā dāma. Neiztiek bez nākotnes zīlēšanas un dažādām ēverģēlībām ar muižas Raganu. Paldies atraktīvajiem skolotājiem par izzinošo un jautro priekšnesumu!

Riekstiņos mūs sagaida Jāņa Jaunsudrabiņa radiniece Ilze Līduma. Lūkojam pašlaik izliktās fotogrāfijas un gleznas. Ekspozīciju ik pa laikam maina. Gides stāstījumā — gaišums, spēks un lepnums!

Iebraucam Āžu miestā, tā centrā atrodas āža skulptūra. Kāpēc Viesīti sauc par Viesīti, uzzināsiet, tur viesojoties! Mazā bānīša kompleksa ārpusē apskatām vienreizēju vēstures liecinieku — 600 mm platu sliežu posmu un ūdenspumpi, depo — tvaika lokomotīvi, vagonus, inkasācijas somu, telefonu un dažādas darbinieku personīgās lietas. Notiek dzelzceļa darbinieku un piederīgo satikšanās, atmiņas rūpīgi pieraksta, saglabā, un tā viss turpinās. Šaursliežu dzelzceļa mezgls Viesītē darbojās no 1916. gada līdz 1972. gadam. Bānītis braucis pa maršrutu Viesīte–Jēkabpils–Aknīste.

Gide Dace mūs tālāk ved uz Paula Stradiņa skolu, kas ir Viesītes muzeja *Sēlija* nodaļa. Šajā ēkā profesors nokristīts, un tā bijusi viņa pirmā skola. Ieejot kabinetā, visi saņemam cukurgraudu ar pilieniem sirds stiprināšanai. Stendos izlikti medicīnas instrumenti un fotogrāfijas. Izcilais latviešu ārsts profesors P. Stradiņš (1896–1958) bija talantīgs ķirurgs, Latvijā izveidojis plašu un spēcīgu ķirurgu skolu, pilnībā ziedojis sevi darbam. Viņš ir klīniskās onkoloģijas pamatlicējs Latvijā, Medicīnas vēstures muzeja dibinātājs Rīgā. Ģimenē izaudzināti četri bērni. Viesistabā pie sienas aplūkojams dzimtas koks. Tur arī redzam profesora darba turpinātājus medicīnā.

• *Aniksču dabas takā Lietuvā mūsu ceļotāji no skatu torņa vēroja apkārtni pār Šventajas upi.*

Rudītes Althaberes foto

Kafejas ražotnē *Alīda* garšojam pēc vecmāmiņas receptes gatavotu kafeju: cigoriņi 45%, mieži 45%, zīles un burkāni 5%. Klausāmies aizrautīgās saimnieces Jolantas stāstījumu, arī par sadarbību ar Skrīveru un Igaunijas saldumiem. Apskatām ražotni. Iegādājamies mājās palicējiem kafeju — kā gan nepaņemt, ja Mārtiņš Rītiņš to pasniedz savā restorānā! «Kas var būt labāks par šo?»

Gārsenē gide Dace stāsta par pils barona Budberga dzīves līkločiem. 1939. gadā pils pārbūvēta skolas vajadzībām. Šogad tā beidz pastāvēt. Pili pārņēmusi pašvaldība. Apkārtne sakopta, izveidotas vairākas dabas takas. Vēlam izdošanos, kaut gan rodas pamestības izjūta. Pierobeža ir mazapdzīvota.

Iebraucot *Gulbjos*, mūs sagaida lauku sētas saimniece Ritas kundze ar skanīgu sēļu dziesmu. Apskatām Sēlijas sētas uzbūvi, dekoratīvo un ārstniecisko augu kolekciju, kā arī melno pirti. Mežu nostūrī valda miers, pārticība un sūrs darbs. Izbaudām sēļu ēdienus un dzērienus. Iegādājamies sieru. Saimniece mūs attīra ar buramvārdiem un pavada ar dziesmu. Dodamies uz nakstmītni Bebrenē.

Trešdien ripojam uz Sēlijas greznāko luterāņu baznīcu Subatē. To cēlis *mūsu* barons fon Ostenzakens 1685. gadā. Viss dievnams izrotāts ar kokgriezumiem no liepas. Tos veidojis kāds uz nāvi notiesāts cietumnieks. Apskatām kristāmtrauku un grēksūdzes solu. Ērģeles izgatavotas 17. gs. Rīgā. Viss saglabājies. Telpu nekurina, un temperatūra ir vienāda visos gadalaikos. Caurumi baznīcas griestos — ventilācijai un akustikai. Dievnamā ir savi īpašie iemītnieki — cauna un sikspārņi.

Iebraucam Lietuvā, un to tūliņ jūtam pēc ceļu seguma. Stelmuižā aplūkojam senāko ozolu Eiropā, kas ir 1500–2000 gadus vecs. 2009. gadā iestādīta jauna ozolu audze visiem Lietuvas kunigaišiem, sākot ar 12. gs. līdz Atmodai. Stelmuižas baznīca celta 1650. gadā ar latviešu meistaru rokām. Visu paveikuši ar cirvi, nav izmantoti zāģi un nav sistas naglas. Altāris izrotāts ar izdaudzinātiem Stelmuižas tēlnieku kokgriezumiem. Vai viņu darinājumi nav arī Subatē? Par to vēsture klusē. Blakus dievnamam kā tāds neliels sēļu cietoksnis, drukns un dūšīgs, paceļas zvanu tornis. Līdz 1940. gadam novads piederējis Sēlijai.

Šlininkas ūdensdzirnavu saimnieks mūs iepazīstina ar darba procesu, kas pārmantots no senčiem. Saimniece cienā ar pankūkām no rupjiem kviešu miltiem ar piedevām. Stāsta, kā cep rudzu maizi no bioloģiskajiem miltiem uz kļavu lapām. Iespaidīgais kukulis sver 6 līdz 7 kilogramus. Var iegādāties maizi, grūbas, putraimus un miltus. Tencinām par gardajām pusdienām un laipno, asprātīgo stāstījumu!

Zarasai pilsētā aplūkojam skatu apli virs ezera un promenādi. Skaisti!

Tālāk dodamies uz Aniksčū dabas taku, kas ved itin kā pa koku galotnēm. No skatu torņa vērojam apkārtni pār Šventajas upi. Kāpiens ne pa jokam! Iespaidīgi — gan celtne, gan skats. Malači lietuvieši, pilns serviss! Atpakaļceļā vērojam Aniksčū augstāko dvīņu torņu baznīcu Lietuvā (79 m) un Eņģeļu muzejā vairāk nekā 100 eņģeļu gleznieciībā, grafikā un kokgriezumos. Sirsnīgi!

Ceļojumu noslēdzam Lietuvas alus galvaspilsētā Biržos. 1686. gadā grāfiene Karolina Radvilaite, apvienojot mazās alus darītavas, izveidoja *Biržu alus* darītavu. To apskatījām gides pavadībā un nogaršojām piecas alus šķirnes. Gardākais bija 6% *Tumšais*. Dziedādami braucām mājās.

Tencinājums Ainai par kopā saukšanu, gidei Inesei Rozei par daudzpusīgi izveidoto maršrutu, šoferiem Ritvaram un Ilmāram par līdzeno vizinājumu un veiklo riepas nomaiņu. Pateicība visiem par sadraudzību!

Ārija Jāvalde

Prieks par saposto vietu

17. VI *Ievlejas* godam nosvinēja savu 35. jubileju.

Kā pastāsta šīs vietas dvēsele Ināra Čaunāne, jau rītausmā pacelts Lūcijas Vērdiņas izšūtais *Ievleju* karogs. Kopā sanākuši kādi 100 svinētāji, to skaitā arī koncerta dalībnieki: Kolkas koklētājas, jauniešu deju kolektīvs *Dun-dang*, kapela un ansamblis *Sendienas*. Arī deju kolektīva vadītāja Dace Treinovska un *Sendienu* dziedātāja Baiba Tendere ir piederīgas *Ievlejām* — te viņas priecē pašu glīti iekoptie dārziņi. Savukārt vairāki dejotāji — Rasa Kokoreviča, Rūdolfs Kristaps Bražis, Dita Elīna un Māra Elīza Silas — , kā arī prasmīgais sitamo instrumentu pārvaldītājs Ģirts Treinovskis te bieži pavadījuši jaukus brīžus. Kā Ināra saka, viņi *Ievlejās* ir izauguši, jo vecākiem vai vecmammām bijuši dārziņi. Matīss Kardels, Ināras mazdēls, ne vien prot turēt raitu deju soli, bet arī appļauj apkārtnē zāli un palīdz citos darbos. Liels palīgs ir arī otrs mazdēls Guntis.

Dažas dienas pirms *Ievleju* jubilejas 35 gadi palika arī Gatim Nierliņam, un viņš ievlejniekus un ciemiņus iepriecināja ar solokoncertu. Uz sintezatora Gati pavadīja Andis Nierliņš.

Par svētkiem domāt Ināra sākusi kopš Ziemassvētkiem. «Viņa mums te ir labais gariņš, kas visus satur kopā. Reizēm paslavē, reizēm parāj», sarunā atklāj Baiba Tendere. Savukārt Rasma Lepste teic, ka rāšanās jau viņai īsti nesanāk, Ināra nemaz daudz neizsakās, ko domā. «Viņa daudz dara pati», piekrīt Baiba.

Ināra, atcerēdamās gatavošanos, ar pateicību piemin Rasmas Lepstes mazdēlu Andri Grundmani, kas tieši 7. V, Ināras dzimšanas dienā, atvedis glītus koka galdus saieta vietai. «Ināra teica — vismaz vienu galdu vajag. Ja pasūtīs pie galdnieka, tas būs dārgi. Kad par to teicu Andrim, viņš man neko neatbildēja, bet tad bija sapircis materiālus, pats pagatavojis un atveda», pastāsta Rasma. Ināra piebilst, ka viņš pērnajā rudenī arī kāpnes lejā uz avotiņa sakārtojis. Bet šai *Ievleju* jubilejai pēc Ināras lūguma dēļus atvedis Aldons Zumbergs. Silva un Jānis Gulbji sagādājuši klučus un bērzus. Sapinuši vainagus. «Viņi vienmēr mūs atbalsta, kaut gan pašiem šeit dārziņa nav», novērtē Ināra. Rasma, Baiba un Melānija Altenberga svētkiem pinušas un veidojušas zāļu un ziedu dekorus.

«Nevaru saprast, kāpēc citi tik kūtri... Skatās uz mani un brīnās», neizpratnē ir Ināra. Rasma gan mierina, ka ikviens jau kaut ko dara. «Nedara vis! Ir arī tādi, kas uztraucas, ka tikai ārpus savas teritorijas nav zāle jānopļauj vai lapas jāsagrābj», šerpa ir Baiba. Arī Ināra piekrīt, ka rudenī un pavasarī nemaz tik daudz talcinieku nav, kādi 10 varbūt, parasti jau vieni un tie paši — Baiba, Rasma un Melānija... Rasma atzīst, ka apkārtne tomēr *Ievlejās* ir tīra, nekas nemētājas, kūdra un kūtsmēsli atrodas katram savā dārziņā.

«Priecājos, ka ir viena sakopta vieta», saka Ināra, vēl atcerēdamās, kā te izskatījās dārziņu pirmsākumos. Te bijis liels lauks, kurā agrāk audzēti mārrutki, bet apkārtnē kādi ātri vien izveidoja septiņas izgāztuves! Arī saieta vietas vidū, kur tagad tāda kā ieplaka, bijusi izgāztuve. «Cilvēki sāka te mest ārā visādus atkritumus, pat vecus zābakus», atceras Baiba. «Cik maisu ar stikliem salasījām un aizvedām prom! Iztīrījām vietu lejā gar avotiņu, tur arī bija stikli, plastmasas pudeles, upes krastā meta atkritumus, stiklus un zarus», stāsta Ināra.

Nu jau daudzus gadus visa apkārtne un dārzi ir sakopti. Par to, kā te izskatās, pārliecinos, dodoties nelielā izbraukumā Ināras un Melānijas pavadībā. *Ievlejās* ir daudz skaistu dārzu! Citā ir vairāk zālāju, citā dobju, bet citu rotā daudz puķu. Nevar nepamanīt Staru ģimenes brīnišķīgo dārzu. Acīs iekrīt Ligitas un Laimoņa Ulmaņu dārzi. Kad braucam garām, abi kopā ar meitu Lāsmu un mazbērniem cītīgi lasa zemenes.

Gar dārziņiem ved četri celiņi, diviem no tiem ir garšīgi nosaukumi — Aveņu iela un Zemeņu iela. Piektais aizved uz Gunāra Laicāna ģimenes mājām. Pirms dārziņiem ir glīts, no koka veidots rādītājs ar uzrakstu *Ievlejas*. Tas pagatavots un uzlikts uz *Ievleju* 20. jubileju.

Ināra pateicas Dacei un viņas dejotājiem, Dzintrai Tauniņai un Kolkas koklētājām, kapelai, ansamblim *Sendienas*, Gatim un Andim Nierliņiem, visiem ciemiņiem, kā arī tiem, kas palīdzēja gatavoties svētkiem.

Diāna Siliņa

Visvalža Biezbārža foto

Uzziņai

Ievlejas ir mazdārziņu kolonija, kas daļēji atrodas uz pašvaldības zemes, daļēji jau uz privatizētas zemes. Tā ir sakopta 6,5 ha teritorija, kurā 101 dārziņus kopj 90 īpašnieku vai iznomātāju. *Ievlejām* ir sava saieta vieta, karogs un tradīcijas. Saieta vietu īpaši iecienījušas bērnudārza grupiņas, 1. klašu audzinātājas un bērni, kas te labprāt nosvin pirmo un pēdējo skolas dienu. *Ievlejas* ir nozīmīgas daudziem dundadzniekiem, kas tur izaudzē augļus un dārzeņus savam galdam, kā arī labi atpūšas.

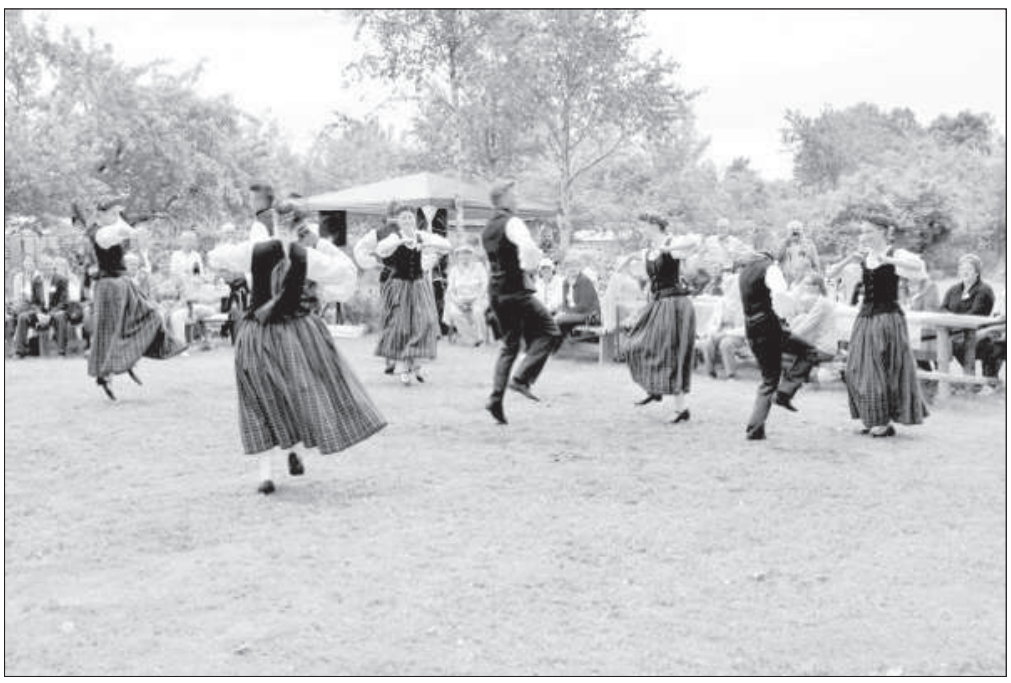

Sen tas bij'

Šlīteres pusmuiža un *Rāksti*

Pēc iepriekšējās avīzes daudz ko teikt par aizgājušajiem laikiem bija Vilnim Petrovicam. Divatā ar Inu Braunu devāmies pie Petrovica kunga.

Alumīnija bāka, dziļā aka un Šlīteres bāka

— Jūs Šlīteres pusmuižā un bākā esat strādājis 50. gadu otrajā pusē un beigās.

— Nodzīvoju divarpus gadus. Bet vai esat dzirdējuši par alumīnija bāku vācu laikā?

— Tik, cik no Viļņa Mitlera stāstījuma.

— Vācu laikā *Baķu* mājās stāvēja stratostats jūras novērošanai. 1943. gadā tam uzbruka krievu *kukuruzņiks*. Pēc tam vācieši to pārveda uz *Gružiem*. 1944. gadā Šlīteres pieturā sāka pienākt vagoni ar kaut kādiem alumīnija režģiem. Vācieši bija nolēmuši jūras novērošanai uzbūvēt alumīnija bāku — īstā Šlīteres bāka kara laikā bija daļēji izdemolēta, pilna ar tukšām alus pudelēm no tumša stikla. Krievi gan vienreiz no jūras, no Mazirbes mēģināja bāku sagraut, bet lielgabali izrādījās pār vājiem, lādiņi krita rezervātā. Vācieši gaidīja Mazirbē krievu desantu, tāpēc Zilajos kalnos abpus bākai ierīkoja piecas lielgabalu ligzdas, lai apšaudītu krievu kuģus un desantniekus.

— Tad jau Šlīteres bākai, kaut arī tukšai un papostītai, bija nozīme?

— Krievi laikam domāja, ka Šlīteres bākā atrodas novērotājs. Kara laikā baznīcu torņus lielākoties sagrāva tāpēc, ka tajos sēdēja novērotāji.

Vācieši bija izdomājuši celt nolaižamu alumīnija bāku, jo tad mērķis pazustu. Bāku uzcēla tur, kur tagad atrodas stāvlaukums — 30 metrus augstu, tai bija centrs un trīs spārni, apakšā četri pamati — trīs balsti atsaitēm un ceturtais ar sfērisku ābolu, lai bāku varētu pacelt un nolaist. Pa vidu augšā veda kāpnes, tālāk bija laukumiņš un virs tā — divi stikla kupoli, apmēram 30 cm diametrā, viens koši sarkans, otrs koši zils. Visa bāka bija no dūralumīnija, ar štancētām kniedēm, režģi — ar dažāda lieluma caurumiem. Bāka darbojās tikai vienu nakti!

— Paši vācieši to esot saspridzinājuši.

— Jā! Sestdienas vakarā nosvinēja atklāšanas balli, svētdienas pēcpusdienā jau laida gaisā. Telefonists Dundagā bija aplam sapratis, it kā krievs jau ir pie Talsiem. Krievs tad bija Latgalē! Komendants pavēlēja visu iznīcināt. Viņi tad Dundagā nodedzināja noliktavas, kazarmas. Vāciešiem vairs nebija, kur dzīvot, ko ēst! Kad atklājās, ka tas ir bijis briesmīgs pārpratums, telefonistu un komendantu nodeva kara tiesai un sodīja ar nāvi.

Vācieši neizmantoja daudz sprāgstvielu, bāka bija vesela, kad to nogāza.

— Kas notika ar alumīniju?

— Man ir gabaliņš saglabājies. Vēlāk jau oficiāli aizvāca prom. Vietējiem arī tika. Tēvs vienu stobru, bākas balsta caurulīti, ielaida raķešpistolē, bija īsts 16 kalibrs, un ganos šāva, biedēdams vilkus. Citi iztaisīja vārtiņus, žogus, krāģīšus, lika pārejas uz tiltiņiem, grāvjiem. Sānu režģis bija apmēram metru garš un 40 centimetru plats.

— Ceļu, kas ved Šlīterē, vācieši esot uzlabojuši.

— Gluži otrādi. Ceļš bija ļoti mālains. Vācieši atveda krievu gūstekņus, kas izraka divus kanālus kravas automašīnas riteņu platumā un tos pielēja ar cementu. Vieglajiem auto nu bija jābrauc kā pa sliedēm. Vēlāk, pēc kara tā bija lielākā nelaime! Ziemā sals betonu salauza, radās platas spraugas, un tad vairs vispār normāli nevarēja pabraukt. MRS vīri izlauza betonu ārā un ceļu nograntēja. Kāpēc vācieši uzreiz nenograntēja?

— Kādreiz ar Vilni Mitleru spriedām, kā Šlīterē ir rakta dziļā aka. Vai vispirms kā būvbedre, vai sākuši rakt un tad likuši akmeņus?

— Domāju, ka papriekš ir izrakts, un tikai tad izbūvēts. Nevar taču lielus laukakmeņus no apakšas piemūrēt. Aka ir koniska, apakšā ir apmēram 1,60 metrus plata, augšā varbūt 3,20. Tas ir bīstams darbs! Zemei ir vairākas kārtas, ir māls, ir plūstošās smiltis. Laikam jau aka ir 27 metrus dziļa. Akas dziļums pārsniedz bākas augstumu.

— Bet kā sūknēja ūdeni no dziļās akas?

— Bija uzbūvēts apmēram 25 metrus augsts dzelzs tornis virs pumpmājas, kas atradās uz akas, un vēja rotors — liels ritenis ar lāpstiņām. Kādā žurnālā esmu redzējis, ka vēl kaut kur Latvijā, Vidzemē, ir līdzīgs. Sūknis bija pašā akas dibenā, uzstādīts 30. gados, jo tad būvēja virsmežniecību. Tas darbojās uz divplecu sviru pamata. 1955. gada ziemā bija aizsalusi caurule, visa Šlītere palika bez ūdens. Vīri, sataisījuši dūšu, ar lodlampu silvispirms mežniecībā, MRS, pēc tam bākā. MRS strādāju uz brīvlīguma pamata, biju kaut kas līdzīgs mehāniķim — veikalam devu elektrību un vedu preces, pumpēju ūdeni no dziļās akas, trīsreiz nedēļā *sarkanajā stūrītī*, kas bija ierīkots akmens ēkā, rādīju kino. Namam dienvidu pusē uzbūvējām mazu būdiņu, kur filmu rādīšanai novietoja šaurfilmu aparātu *Ukraina-2*. Rādīja caur logu. Krievu celtnieki, kas tolaik pārbūvēja bāku, bija Ventspilī sarunājuši filmas, tās rādīja par brīvu. Man bija jārāda par maksu, uz tiem seansiem nāca mazāk ļaužu.

Remontēju motorzāģus *družba*, ar traktoru un paškonstruēta agregāta palīdzību gatavoju augsni meža stādīšanai, uzaru ugunslīnijas, zāģēju malku, pļāvu zirgiem sienu, vedu uz mežu stādāmo materiālu. Mežsaimniecību Šlīterē likvidēja 1958. gadā.

— Kad Šlīterē ievilka elektrību?

— 50. gadu pašās beigās elektrības vēl nebija. 1963. gadā vilka līniju uz Mazirbi un pieslēdza arī Šlīteri.

Bākā strādāju par algotu darbinieku, motoristu — mehāniķis nebija paredzēts. Atbildēju par elektroiekārtām, par ģeneratoriem

• Rāksti *pirms vairākiem gadu desmitiem.* *Foto no Valentīnas Dzenes albuma*

dījuši cauruli, un zāģu skaidās bija iemetusies dzirkstele. Naktī trijos visa Šlītere gaiša! Pumpmāja nodega, un sakarsušais tornis nogāzās. Zobratu piedziņas sistēmu, kas bija augšā tornī, novietoja uz akas vāka un piedzina ar elektromotoru.

Aka bija izbūvēta pa stāviem ar koka trepēm. Vēlāk ierīkoja dzelzs. Kad 1957. gadā, pārnācis no armijas, sāku Šlīterē strādāt, sapuvušie grīdas dēļi krita lejā ūdenī. Uztaisīja kārtīgu rulli, un vīri laidās lejā un vilka dēļus augšā. Trepes gāja līdz pašai lejai.

Sūknis droši vien vēl tagad tur stāv. Tas bija kādu metru no ūdens — vecs ulmaņlaiku divpusējais sūknis. Vārstu sistēma nodrošināja pumpēšanu abos virzienos — uz augšu un uz leju. Kādreiz vārstiņš izlēca no ligzdas, tad sūknis ūdeni vairs nepumpēja, un kādam bija jākāpj lejā. Tā gadījās diezgan bieži. Vēlāk vārstiņu atjaunoju, un tad turējās labāk.

Es notrīcu, iedomādamies, kā es kādreiz kāpu lejā! Viena kāpšļa nebija... Kāpu un šūpojos, vējlukturis uz elkoņa. Lejā tas gandrīz nemaz nedega, jo trūka skābekļa. Vēlāk līdz pus akai nolaidu kabeli ar 200 vatu spuldzi un vēl ņēmu līdzi baterijas. Tad varēja redzēt, ka apakšā ir mūrēti lieli akmeņi un sākts mūrēt no dibena. Ūdens no akas bija dzidrs, tīrs un garšīgs.

— Pastāstiet par savu darbu Šlīterē!

— Vācu laikā bāka nedarbojās un arī pēc kara dažus gadus. Apmēram 1948. gadā uzstādīja mirgojošo acetilēna lukturi. Tā gaisma gan bija par vāju, lai no jūras redzētu. Skaidrā laikā — jā, bet, līdzko migliņa, tad ne. Šis lukturis darbojās līdz 1988. gadam, kad bāku restaurēja un ierīkoja linzas sistēmu ar mirgojošu 150 W spuldzi. Bākas kods bija: divi īsi, viens garš, viens īss.

1958. gadā sāka būvēt ciematiņu un bāku — restaurēt. Tad arī es tur sāku strādāt — un akumulatoriem. Bākā mums bija pašiem sava elektroapgāde. Darbojās divi ģeneratori, kas barojās ar dīzeļdegvielu, akumulatori. Bākas lampai un visiem dzīvokļiem bija 110 voltu spriegums. Dīzeļi bija kalpojuši par palīgdīzeļiem uz kuģiem — tur deva elektrību uz pumpēja ārā ūdeni. Kur tagad blakus bākai ir tā saucamais ozola namiņš, tur stāvēja divi dīzeļi.

Man bija jāseko līdzi, lai visu uzceltu pēc projekta. Viss jau nu gan nenotika, kā paredzēts. Bākai neielika vētras stiklus. 1958. gadā sāka pienākt Šlīterē kravas, atveda celtniecības materiālus — krāsas, ķieģeļus. Majors Skripņiks to visu komandēja, zaldāti raka pamatus. Kāpēc armijas būves iznāca ļoti dārgas? Ventspilī uzbūvēja vairākas mājas ar Šlīteres būvdarbiem domātajiem ķieģeļiem, cements gāja tonnām prom! Ventspils var pateikties Šlīteres bākai.

Kad krāsoju bākas linzu mājiņu, biju atsējies ar striķīti. Bailīgi! Pēc kāda laika pa ārpusi vilkām stiklus. Staigāju augšā pa bākas malu un vairs baiļu nejutu! Tur bija 10–12 centimetru dzelzsbetona kārta, uz tās svina plates, pa virsu — skārds. Uz šī jumta uzbūvēja linzu mājiņu.

— Tagad bākas jumts tek! Jums atkal vajadzēs kāpt augšā...

— Man jau rit 85. gads...

Rāksti. Ugunsgrēki un bullis mājās

— Aleksandrs Ekimanis bez manas piekrišanas, aizmuguriski, mani iecēla par Nevejas ciema padomes deputātu. «Nav neviena cita, tu tāds aktīvs!» Tas varēja būt 1957. gadā. *Rākstos* regulāri notika skandāli, brālis ar māsu nespēja sadzīvot. Kārlis, laikam uzvārdā Liepiņš, dzīvoja mājas vienā galā, māsa Mirdza otrā. Labi, ir pienākums braukt, es arī aizbraucu. Kārlis saka: «Es to māju negribu! Nāc, paskaties, cik skaisti dzīvoju!» Ieved dižistabā un saka: «Es te kādreiz atlaižos un skaitu zvaigznes». Kaut ko no griestiem jau bija nokurinājis, skaidu jumts ar caurumiem. Un žēlojas tālāk, ka gribētu māju sadalīt, ka māsa nepalīdz, kāpēc viņam tāda netaisnība. Es saku: «Tu tak esi vīrietis!» Viņš palika pie sava — gribot māju nodedzināt. Trakais, bet māsa otrā galā! «Viņa man tik daudz ir sariebusi, lai iet dzīvot, kur grib!»

Mana mamma par tādiem teica: «Cilvēks bērnībā ar slapju lupatu dabūjis pa galvu». Tāds viņš bija, dīvains un viegli iespaidojams. Par to, ka māsa apsaimniekoja zemi, arī nebija mierā. Savu daļu viņš bija nolaidis!

Man kā deputātam bija jābūt par tautas skaitītāju. Vispirms jāiet pa mājām un visi jāapziņo. Aizbraucu uz *Rākstiem*. Kā eju iekšā pie Kārļa, tā bullis ar ragiem man pretī! Virtuvē! Vienā stūrī plīts, otrā gulta ar Kārli, un bullis pa vidu. «Es guļu kopā ar bulli», Kārlis teica, «tā ir siltāk».

Vēlāk to izstāstīju vīriem, Ērika Bērzkalna tēvs, kas vadīja tautas skaitīšanu, netic. Labi, brauksim! Iepriekš pabrīdinu — jāstiprina dūša, jo smakas tur ir visādas. Ieejam iekšā, arī Talsu rajona pārstāvis un šoferis. Jā, bullis priekšā!

— Tad jums bulli arī vajadzēja uzskaitīt!

— Reiz vasarā redzam, ka *Rākstos* deg meži. Toreiz domāju, ka tāpat vien, bet vēlāk no Kārļa izspiedu atzīšanos. Viņš savu mājas daļu bija kārtīgi apdrošinājis un jau sarunājis ar Brenkavu Sīkragā, ka no viņa par nelielu naudu nopirks tā māju. Bet vispirms jānodedzina sava. Traks!

Kārlis bija iedomājies ielaist uguni mežā, lai tā ar vēju aiziet uz māju. Bet vējš nemaz nevilka uz māju! No Šlīteres mežniecības braucām dzēst, un tad es pirmo un vienīgo reizi redzēju un dzirdēju vainaguguni — rūkdams mums no aizmugures nāca un kā metās *Rākstu* pļavā iekšā, tad atskanēja kā bumbas sprādziens, tad briesmīgs kauciens «vaiii–uūū», un uguns pats sevi noslāpēja. Iznāca pretuguns! Mēs nodzēsām tikai sīkumus.

Tas viss notika 1957.–1958. gadā. Drīz vien pie *Rākstiem* deg atkal! Aizbraucam, jā, deg no ceļa pa kreisi. Apdzēšam. Dodamies atpakaļ uz Šlīteri. Ēdam pusdienas, uzreiz no bākas ziņo — *Rākstos* no jauna deg. Nevar būt! Tur taču vēl palika mežzinis. Izrādās, Kārlis tikmēr jau ielaidis uguni otrpus upītei ceļa labajā pusē. Jādzēš atkal! Tikmēr atrodas arī Kārlis. Nu, draugs, es tevi ņemšu priekšā, es nodomāju un pasaucu viņu malā. «Tagad es ar tevi runāju deputātu vārdā, mēs tevi ar robežsargiem izsekojām, ka tu atnāci un pielaidi uguni, un pie upītes tavas pēdas pazuda!» «Vilni, es nav vainīgs, es nav vainīgs!» Kārlis sākumā liedzās. «Vai man pasaukt robežsargus ar suņiem, lai tevi aposta? Tu jau reiz teici, ka gribi māju nodedzināt», es viņam teicu. Tad viņš atzinās. «Zini ko, lai tas paliek tikai starp mums, citādi tu dabūsi Sibīriju!» es sacīju. «Bet ar vienu norunu — ugunsgrēku vairs nebūs!» «Nebūs, nebūs, es vairs nededzināšu!»

Vēlāk viņš tiešām aizgāja uz Sīkragu dzīvot.

— Bet otra mājas puse tomēr nodega?

— Nē, sakrita. Jau tad tā bija uz sabrukuma robežas, jumta gandrīz vai nebija.

Mirdza ir mirusi, bet dzīvoja līdz pēdējam, tas bija tuvu 2000. gadam. Varbūt viņa beigās arī kaut ko nokurināja.

— Vai *Rākstos* aka arī bija?

— Mirdza gāja uz upīti, 90. gados vairs nebija. Bet 50. gados bija — vienā *Rākstu* daļā. Jau toreiz tas, kura daļā atradās aka, otram neļāva smelt ūdeni. Kārlis tik netīri dzīvoja, varbūt viņa daļā arī nebija. Aka nebija dziļa, kad dzēsām ugunsgrēku, tad smēlām ūdeni dzeršanai.

Ina: — Bet pēdējais ugunsgrēks bija Mirdzas laikā, kad viņa vairs lāgā neturējās uz kājām. Pēkšņi ziņo, ka *Rāksti* deg. Mirdza bija pielaidusi uguni kūlai — tur jau vairs nepļāva. Stāv ar kruķiem un nelabā balsī kliedz pēc palīdzības. Tad gandrīz nodega atlikusī māja.

Alnis Auziņš

Atpakaļlaiks

Dundagas luterāņu baznīcai 250

Turpinājums. Sākumu skatīt aprīļa numurā!

No publikācijām redzam gan to, ka dievnams 20. gs. pirmajā pusē bijis rosīgas garīgās dzīves centrs, gan arī draudzes villošanos ap mācītāju Villi. Cik cilvēcīgi...

P. Dreiberga atmiņas *Kopdarbībā*. No Dundagas kultūras dzīves.

.. mums nācās vienā nedēļā sagatavot garīgu koncertu labdarīgam nolūkam. .. Popes pagastā uzturējās .. Pēterpils konservatoriju beigusī dziedātāja Kleinšmidta jaunkundze. Kādās viesībās iepazinos ar viņu un ielūdzu viņu atbraukt pie mums un piedalīties sarīkojumā garīgā koncertā leprozorijas pabalstīšanai. Viņa laipni apsolījās izpildīt dažas solo dziesmas, bet saslimšanas dēļ nevarēja turēt vārdu, un mums vajadzēja beidzamajā brīdī sašaurināt savu programmu. .. Viņa vēlējās izlabot notikušo un gadu vēlāk, pirms savas aizbraukšanas uz Pēterburgu, kādā pirmdienā atbrauca pie mūsu mācītāja Moltrehta kga un piedāvājās izpildīt savu solījumu piedalīties garīgā koncertā .. pēc 6 dienām. Mācītājs atsūta viņu pie mums uz Kubeļiem. Es ar brālēnu Adamoviču, kurš tanī laikā palīdzēja man vadīt dziedātāju kori un bija arī ērģelnieks, sākumā ieskatījām par neiespējamu sarīkot koncertu tik īsā laikā, bet kad Kleinšmidta jaunkundze nevarēja ilgāk pie mums palikt un apņēmās kuplināt koncertu ar vairāk solo dziesmām, tad sākām nopietni gudrot, vai tas tomēr nebūtu kaut kā izdarāms. Ja mums izdotos sapulcēt senos un tagadējos dziedātājus uz diviem kopmēģinājumiem un pārdziedāt senāk iedziedātās dziesmas, tad varētu mēģināt. Protams, iedziedāt tik īsā laikā kādu jaunu dziesmu nav ko domāt. Nolēmām otrdienas vakarā pēc stundām aizbraukt uz Dundagu aprunāties ar citiem biedriem. Kleinšmidta jaunkundze paliek visu nedēļu pie mums Kubeļos un gaida, kā mums veiksies. Dundagas biedri gan netic panākumiem, bet neatteicās pabalstīt mūsu nodomu. Arī mācītājs piedāvā savu kučieri dziedātāju paziņošanai uz kopmēģinājumiem. Izgatavojam tūliņ aicinājumus dziedātājiem ierasties ceturtdienas vakarā uz steidzīgu kopmēģinājumu. Uzaicinājumus dziedātājiem izsūtījām ar Dundagas skolas un mūsu Kubeļu skolas skolēniem, kuri trešdienas vakaros mēdza iet uz mājām. Attālākiem dziedātājiem ziņojumus izvadāja mācītāja kučieris. Kleinšmidta jaunkundze gaidīja ar pukstošo sirdi uz ceturtdienas vakaru.

Ventas Balss, nr. 44,
piektdien, 1927. gada 4. novembrī

P. Dreiberga atmiņas *Kopdarbībā*. No Dundagas kultūras dzīves. [Turpinājums]

Nobraucam uz pirmo kopmēģinājumu. Kā par brīnumu, dziedātāji bija saradušies tik kuplā skaitā, kā reti kad citās reizēs. Bija ap 60 dziedātāju, gan vecie, gan jaunie. Pārdziedājām senāk dziedātās motetes un citas garīgas dziesmas. Norunājām vēl sestdienas vakarā sanākt uz otro mēģinājumu. Kleinšmidta jaunkundze brīnījās par lielo dziedātāju pulku. Atbildēju viņai, ka citām reizēm mums nav tik daudz dalībnieku, bet ka šinī reizē tas ir viņas nopelns. Ja viņa biežāki būtu mūsu starpā, tad droši vien dziedātāju skaits stipri pieaugtu. Barons bija mācītājam apsolījies izgādāt garīgam koncertam vajadzīgo atļauju. Izrādījās, ka atļauja labdarīgam koncertam jādabū no Kurzemes gubernatora. Gan tika strādāts pa telegrāfu, bet atļauja nebija tik ātrā laikā sadabūjama. Nu neuzdrošinājāmies ar pagasta sestdienas ziņu devējiem izplatīt koncerta programmas. Taču ar skolniekiem un dziedātājiem ziņas bija pietiekoši izplatītas, tā kā svētdien bija ieradušies klausītāju papilnam. Katrs vēlējās dzirdēt solo dziedātāju, kura spējīga viena pati piedziedāt tādu lielu baznīcu, bet vēl svētdienas rītā nav atļauja pienākusi. Nolēmām tomēr dziedāt, bet no klausītājiem ņemt tikai labprātīgus ziedojumus. Solo dziedātājai nedrīkstējām nekā minēt par sarežģījumiem atļaujas ziņā, lai viņa velti neuzbudinātos. Vajadzīgā atļauja pienāca tikai pēc koncerta, kad lieta jau bija nodarīta. Koncerts izdevās pilnīgi apmierinoši. Skaistās solo dziesmas Adamoviča ērģeļu pavadījumā mūsu publika dzirdēja pirmo reizi. Mūsu kora dziesmās Kleinšmidta jaunkundze apbrīnoja skaistās pianissimo vietas, bet forte vietas pēc viņas ieskata būtu varējušas būt sparīgākas. Arī ienākumu ziņā nevarējām sūdzēties. Vairāk simts rubļus varējām nodot leprozorijas vajadzībām. Visu nedēļu kopīgā darbā pavadītais laiks ar tādu inteliģentu .. personu .. kā Kleinšmidta jkdzi, bija mums jaukākais atalgojums par visām pūlēm. Ilgāku laiku vēl korespondējām ar viņu, bet pa kara laiku visi sakari izbeigušies. ..

Ventas Balss, nr. 46,
ceturtdien, 1927. gada 17. novembrī

Garīgu koncertu, svētdien, 1. sept. plkst. 11 dienā, ev.–lut. baznīcā sarīko Ventspils Jaunības Draugu b-bas koris. Izpildīs J. Haidna oratoriju *Pestītāja septiņi vārdi pie krusta* diriģenta P. Pelčera vadībā. Oratorija aptver astoņus korus, ar viņās iepītiem kvartetiem un solo dziedājumiem. Ērģeļu partiju atskaņos Valsts Konservatorijas vecākā audzēknis Arvids Prēdelis.

Ventas Balss, nr. 64,
piektdien, 1929. gada 27. augustā

Nesekmīgas mācītāja vēlēšanas. Sakarā ar mācītāja Villes atteikšanos Dundagas draudzei bija noliktas jauna mācītāja vēlēšanas. Bija pieteikušies 4. kandidāti: vietējais palīgmācītājs Muižnieks, Volbergs, Zemnieks un Štāls. Visi tie savā laikā tā sauktos proves spredķus Dundagas baznīcā bija jau teikuši. Vēlēšanas notika 7. oktobrī. Kandidāts Muižnieks nedabūja nevienu balsi, un arī pārējie neviens nedabūja pietiekošu balsu vairākumu. Ņemot vērā, ka mācītājs Ville stipri aizņemts ar garīgā semināra vadību Rīgā un nevar draudzi kā nākas apkalpot, draudzes skats nākotnē nav patīkams. Atliek tikai nožēlot, ka draudzes padomē ieviesies kliķes gars, kuram par nožēlošanu ir vairākums. Tie par varu grib paturēt mācītāju Villi, lai gan tas kategoriski atteicies un viņam draudzi apkalpot nav iespējams. Pēc nesekmīgajām vēlēšanām ar šīm pašām kliķes balsīm nolēma mācītāju Villem paaugstināt algu, sākot ar 1. aug. līdz 1. janv. par 50 latiem un pēc 1. janvara — par 100 latiem. Apbrīnošanu pelna šāda neloģiska rīcība: mācītājs nespēj pienācīgi draudzi apkopt, kādēļ atteicās no vietas, bet viņam par to pieliek algu. Pie tam jāatzīmē, ka draudzes finansiālais stāvoklis šādu izšķērdību nebūt nepieļauj. Bez jau minētiem kandidātiem dundadzniekiem bija zināms ari kāds jauns un centīgs mācītājs Z., kurš personīgās sarunās bija izteicis piekrišanu pārnākt uz Dundagu. Padomes priekšsēdētājs E. bija uzņēmies izprasīt no Z. viņa oficiālo piekrišanu viņa kandidatūras uzstādīšanai, bet nebija to izdarījis, kādēļ Z. tagad iestājies vietā pie augstskolas un uz viņu vairs nav ko cerēt. Žēl ka lielās Dundagas draudzes saimnieks — viņas padome — ir ar tik šauru redzes aploku.

—klis.
Ventas Balss, nr. 77,
piektdien, 1930. gada 10. oktobrī

Lieli zemnieku svētki. Zemnieku savienības vietējā nodaļa dibināta tad, kad ienaidnieki gan no austrumiem, gan no vakariem turpināja mīdīt Latvijas druvas. Par nodaļas priekšnieku ievēlēja *Eniņu* māju saimnieku, toreiz virsleitnantu Kārli Paegli, kas nepārtraukti vadījis nodaļu līdz pat šim laikam. Šogad zemnieku svētki izvērtās par īstu gaviļu dienu. Nodaļai pasniedza karogu. Karoga iesvētīšana notika Dundagas baznīcā. Šim nolūkam ieradies simpātiskais Lielvārdes mācītājs Pauls Gailītis. Viņa svētku spredķis vairāk bija uzskatāms kā filozofisks dzīves jēgas meklējums, nekā šaurs reliģisks «spredķis» viņa vārda īstā nozīmē, un pie kādiem dundadznieki pieraduši. Dievkalpojumu kuplināja baznīcas un sadr. b–bas *Vārpa* apvienotie kori diriģenta J. Šultnera vadībā. Pēc dievkalpojuma svinīgā gaitā ienāk procesija ar jauno karogu un nostājās pie altāra. Iesvētīšanai par pamatu māc. Gailītis ņem dievvārdu: «Mani brāļi, topat spēcīgi! Spēcīgi iekš tā Kunga». Spēks — tas dibinājas uz vienību, kur katrs pilda savu pienākumu. Šāda spēka vienība grib būt šī Zemn. sav. nodaļa. Karogu attin vaļā. Tas izgatavots no zaļa zīda. Uz viņa Latv. zemn. sav. simboli un uzraksti. Pēc tam visi dodas uz sadraudzīgo biedrību *Vārpa*. Nams pilns. Saeimas deputāts Birznieks karogu pasniedz nodaļas priekšniekam Paeglim, kurš apsola to turēt īstā cieņā un nodod to tālāk karoga nesējam. Seko apsveikumi. Ieradušies priekšstāvji un mutiski sveicina Ventspils nodaļas vārdā K. Stūre, apriņķa agronomiskā nodaļa u. c. vietējās sabiedriskās u. c. organizācijas. Pēc tam nolasa rakstiskus sveicienus: no apriņķa priekšnieka, apriņķa valdes priekšsēdētāja u. c. Vēl dzied *Vārpas* un vīru koris. Ceremonijai sekoja dep. Birznieka referāti. Pēc tam izrādīja A. Brigaderes 5 cēlienu joku spēli *Lielais loms*. Aktieri bija labi savās lomās iedzīvojušies un smīdināja publiku vienā laidā, par ko tā arī neskopojās aplausiem. Svinības noslēdzās ar goda mielastu un saviesīgu dzīvi.

Ventas Balss, nr. 78,
otrdien, 1930. gada 14. oktobrī

Beidzot ievēlēts jauns mācītājs. Jau vairākus gadus vietējais sab. lut. draudzes mācītājs E. Ville darbojās Rīgā, garīgā seminārā, sakarā ar ko tam nebija iespējams draudzi pienācīgi apkopt. Garīgā darba kārtošanai tad no Rīgas arvien norīkoja kādu palīgmācītāju, ar kuru tad draudze ne katrreiz bija apmierināta. Sevišķi tas sakāms par pēdējos gados še praktizējošo vikārmācītāju M., kurš pag. gadā mācītāja vēlēšanās nedabūja nevienu balsi, bet tomēr, neskatoties uz šādu draudzes nelabvēlību, kā vikārmācītājs tomēr gandrīz veselu gadu, Villem atrodoties Rīgā, izpildīja viņa vietu. Šāds stāvoklis, protams, nevarēja būt ciešams, kādēļ jau pag. gadā notika mācītāja vēlēšanas, tomēr bez panākumiem, jo opozīcija vēl bija visai stipra un galu galā tā Villem vēl paaugstināja algu. Pagājušā trešdienā atkal notika mācītāja vēlēšanas. Bija pieteicies vienīgs kandidāts — Anševics no Valmieras, kurš nesen beidzis augstskolu un starp jaunajiem mācītājiem skaitās viens no centīgākiem. Ar 15 pret 7 balsīm tad arī viņš tika ievēlēts. Arī šoreiz opozīcija, kura par vari grib paturēt līdzšinējo mācītāju, nesnauda un daži no padomes locekļiem pa balsošanas laiku izgāja laukā, tā gribēdami noraut kvorumu. Cerams, ka baznīcas virsvalde padomes lēmumu tomēr apstiprinās un jaunais mācītājs varēs sākt darboties un sakopt diezgan panīkušo Dundagas draudzi. Vēlēšanas notika zem vietējā iecirkņa prāvesta priekšstāvja — Ventspils māc. *Dr. theol.* Grīnberga vadības.

Ventas Balss,
nr. 60, otrdien, 1931. gada 11. augustā

Mācītāja vēlēšanas lietā. Iesūtīts pēdējais atreferējums par jaunā mācītāja vēlēšanu Dundagā satur nepareizu apgalvojumu, it kā Dundagas draudze mācītāja prombūšanas laikā būtu panīkusi, kas arī būtu izsaucis stipru opozīciju citādi iecienītam mācītajam E. Ville kgm gan padomē, gan draudzē un padarījis vajadzīgu jauna mācītāja ievēlēšanu. No tā, ka draudzes garīgā dzīve būtu panīkusi, nevar būt ne runas, jo mācītājs E. Ville, izpildīdams Baznīcas virsvaldes uzlikto pienākumu pie Latv. ev. lut. baznīcas ģimnāzijas, bija pratis savas draudzes garīgās dzīves straumei radīt arvien jaunas pietekas, ko vislielākā daļa no draudzes ar pateicību atzīst. Nesaskaņas valda tikai vietējā draudzes padomē, kur viena daļa padomes locekļu aiz neattaisnojamiem patmīlības un godkārības iemesliem mākslīgi kurināja opozīcijas uguni un ar to noveda draudzi grūtā finansiālā stāvoklī. Ka mācītājs E. Ville, neskatoties uz saviem grūtiem, atbildīgiem pienākumiem Rīgā, ko viņš ir uzņēmies visai baznīcai par svētību, tomēr vēl atrada prieku un laiku kopt savu agrāko draudzi, par to varam tikai priecāties un pateikties. Ja viņa ceļš uz Dundagas draudzi tagad izbeigtos un sakaru pavedieni ar agrākiem draudzes locekļiem pārtrūktu, tad tas būtu liels sitiens visiem mūsu baznīcas īstiem draugiem.

Ventas Balss, nr. 62,
otrdien, 1931. gada 18. augustā

Kauliņi vēlreiz tiks mesti. Kā jau bija paredzams, Dundagas ev. lut. draudzes padomes opozīcija, zināmu personu iespaidota, iesniegusi baznīcas virsvaldei sūdzību atzīt notikušās mācītāja vēlēšanas, kurās tika ievēlēts māc. Anševics, par nepareizām un atcelt. Baznīcas virsvalde sūdzību ņēmusi vērā, jo tam bijis uzrādīts, ka daži padomes locekļi neesot saņēmuši paziņojumus ierasties uz vēlēšanām, kādēļ, ja visi būtu ieradušies, iznākums būtu varējis būt citāds. Sakarā ar to uz 16. septembri noliktas jaunas vēlēšanas un paziņojumi visiem padomes locekļiem izsniegti caur pagasta valdi, zem paraksta. Cik var paredzēt, tad vēlēšanu iznākums būs tas pats, tikai nav garantija par to, ka atkal netiek sameklēts kāds *āķis*, pie kura pieķerties un vēlēšanas anulēt. Jā, mums, dundadzniekiem, tikt pie jauna mācītāja ir vēl grūtāk kā kamielim izlīst caur adatas aci.

Draudzes loceklis
Ventas Balss, nr. 68,
otrdien, 1931. gada 8. septembrī

Publikāciju sagatavoja Alnis Auziņš

Turpmāk vēl.

• Dundagas draudzes jauniešu dziedātāju koris Sabiles draudzes Dziesmu svētkos 1925. gada 21., 22. jūnijā. No kreisās sēž 1. Voldemārs Sauleskalns, Dundagas pagasta skrīveris, 3. Jānis Tenders, Dundagas draudzes kora diriģents, aizsargu orķestra vadītājs, arī V. Derkevica tēvs Rihards tajā spēlējis tauri; 4. mācītājs Teodors Grīnbergs un 5. Dundagas draudzes mācītājs Edgars Ville. Foto no Valda Derkevica albuma

Raibs kā dzeņa vēders

Mūsējie Latvijas IV olimpiādē

Latvijas olimpiādē jūlija sākumā Valmierā divos sporta veidos, pludmales volejbolā un šosejas riteņbraukšanā, bija pārstāvēts arī mūsu novads.

Pludmales volejbolisti Kristaps Bolšings un Didzis Kārkliņš jau 1. VII sekmīgi pārvarēja kvalifikācijas barjeru, uzvarot visās 3 spēlēs. Pamatturnīrā 2. VII mūsējie pēc ļoti spraigām cīņām F grupā palika trešie un no tālākām sacensībām izstājās. Par šī sacensību veida augsto līmeni liecina tas, ka dalībnieku vidū bija olimpiskie laureāti Mārtiņš Pļaviņš un Jānis Šmēdiņš.

Šosejas riteņbraukšanā 140 kilometru grupas braucienā finišēja 81 dalībnieks, to vidū arī mūsu Jānis Āboliņš, iegūstot 44. vietu. Jāpiebilst, ka uz starta devās vairāk riteņbraucēju, taču vairāki izstājās.

Paldies mūsu dalībniekiem par atsaucību un cīņassparu, pašvaldībai par atbalstu un sporta dzīves vadītājai Aigai Ūdrei — par organizēšanu.

Alnis Auziņš

Ziņo pašvaldības policija

Sabiedrisko kārtību novadā nodrošina Dundagas novada pašvaldības policija, tajā strādā viens policists. Pēc vajadzības ir pieejama Valsts policijas nepilngadīgo lietu inspektore, kā arī Valsts policijas inspektori, zvanot pa tālruni 110.

Pašvaldības policista galvenais uzdevums ir kontrolēt, kā ievēro pašvaldības saistošos noteikumus un sabiedrisko kārtību, patrulēt, kā arī sadarboties ar Valsts policiju un piedalīties kopējos reidos un pildīt citus likumā noteiktos uzdevumus.

2016. gadā turpināsim pastiprināti kontrolēt Baltijas jūras un Rīgas jūras līča krasta kāpu aizsargjoslu, — labi zināms, kāda izskatās jūras piekraste pēc atpūtnieku aizbraukšanas. Turpinām pastiprināti kontrolēt, kā iedzīvotāji ievēro pašvaldības saistošos noteikumus *Par sadzīves atkritumu apsaimniekošanu Dundagas novadā* un *Par nekustamo īpašumu kopšanu un uzturēšanu*.

Notikumi 2015. gadā salīdzinājumā ar 2014. gadu.

Pavisam saņemta un reģistrēta informācija: 350 un 436, Valsts policijas kompetencē esošā informācija 15 un 80, nodotas lietas tālākai izskatīšanai — Valsts policijai 18 un 26, tiesai 1 lieta (2015. gadā), Valsts vides dienestam 1 un 1, atklāti noziedzīgi nodarījumi 2 un 3, nodotas lietas Valsts Ceļu policijai 5 un 30, veiktas apsekošanas ar dažādām iestādēm 30 un 23, saņemti un atbildēts uz 19 un 19 iesniegumiem. Sadarbībā ar Valsts policijas darbiniekiem veikti reidi 57 un 25 reizes, bet ar Neatliekamās medicīniskās palīdzības, Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienestu un Nacionālajiem bruņotajiem spēkiem — 5 un 16 reizes. Meklētas 1 un 2 personas. Par dažādiem administratīvajiem pārkāpumiem pavisam sastādīti 65 un 69 protokoli, bet par apstāšanās un stāvēšanas noteikumu pārkāpšanu — 24 protokoli paziņojumi (2015. gadā). Novada Administratīvajā komisijā 2015. gadā izskatītas 37 administratīvā pārkāpuma lietas, bet citām institūcijām izskatīšanai nodotas 15 administratīvā pārkāpuma lietas. Alkohola reibumā aizturētas un dzīvesvietā nogādātas 18 personas, bet Valsts policijai nodotas 6 personas. Neapzinīgi iedzīvotāji nodevuši nepilngadīgu personu rīcībā alkoholiskos dzērienus un cigaretes 2 un 2 reizes. Esam patrulējuši un nodrošinājuši sabiedrisko kārtību pasākumos pavisam 230 stundas. 2015. gadā veikti reidi jūras krasta kāpu aizsargjoslā 16 reizes, sastādīti 11 protokoli paziņojumi gadījumos. Par izdarīto administratīvo pārkāpumu uzliktajiem sodiem kopsummā iekasēti attiecīgi 2759 € un 2511 €.

Vasarā jāievēro drošība peldvietās! Visdrošāk peldēties ir šim nolūkam paredzētās vietās. Ja tādas nav, nepazīstamā vietā uzreiz nedrīkst lēkt ūdenī. Jāpārliecinās, vai ūdenstilpes gultnē nav akmeņu vai citi priekšmetu, uz kuriem var savainoties. Peldēties alkohola reibumā ir aizliegts, jo sekas nav prognozējamas. Ja peldēties dodas bērni, pieaugušajiem ir jābūt klāt un jāuzmana. Bērni var peldēt tik tālu, cik pieaugušais var labi saredzēt un vajadzības gadījumā spēj ātri piesteigties palīgā. Vislabāk bērnu peldēt nepratēju uz ūdens noturēs īpaša peldveste. Drošības veste jāvelk arī tad, kad dodas izbraukumā ar laivu. Peldēšanās var uzsākt, ja ūdens temperatūra ir sasniegusi +18°C. Saulē sakarsušam ūdenī jāiet lēnām, strauji dodoties, var sākties krampji. Nav ieteicams peldēties vienam, — ja radīsies problēmas, nebūs cilvēku, kas spētu palīdzēt. Arī stiprā vējā un negaisa laikā peldēties ir bīstami. Par drošību uz ūdens jāpārrunā ģimenēs ar bērniem un pusaudžiem.

Nelaimes gadījumā nekavējoties jāizsauc glābēji pa tālruni **112**.

Jānis Simsons,
pašvaldības policijas vecākais inspektors

Ietekmes uz vidi sabiedriskā apspriešana

Paziņojums par ietekmes uz vidi novērtējuma uzsākšanu un sākotnējo sabiedrisko apspriešanu.

Vides pārraudzības valsts birojs 8. VI ir pieņēmis lēmumu nr. 170 par ietekmes uz vidi novērtējuma procedūras piemērošanu vēja elektrostaciju parku *Oši* un *Valpene* būvniecībai.

Paredzētās darbības ierosinātāji ir SIA *Osi Wind* (reģ. nr. 40103806530, juridiskā adrese: Kaļķu iela 7, Rīga, LV–1050) un SIA *Valpene Wind* (reģ. nr. 50103851451, juridiskā adrese: Kaļķu iela 7, Rīga, LV–1050). Paredzētajā darbībā plāno Dundagas novada teritorijā izbūvēt divus vēja elektrostaciju parkus.

Vēja elektrostaciju parkā *Oši* ir plānots uzstādīt ne vairāk kā 6 vēja elektrostacijas ar parka kopējo ražošanas jaudu līdz 24 MW. Vēja elektrostaciju parku *Oši* paredzēts izbūvēt zemes vienībās ar kadastra nr. 88500170010, 88500160015, 88500160030, 88500100065, 88500100032 un 88500090084.

Vēja elektrostaciju parkā *Valpene* ir plānots uzstādīt ne vairāk kā 21 vēja elektrostaciju ar parka kopējo ražošanas jaudu līdz 84 MW. Ietekmi uz vidi novērtēs zemes vienībās ar kadastra numuriem 88500280004, 88500280006, 88500280011, 88500280020, 88500280034, 88500280042, 88500280043, 88500320022, 88500320046, 88500320047, 88500320058, 88500320059, 88500320060, 88500320068, 88500320078, 88500320079, 88500320150, 88500320152, 88500280002, 88500280005, 88500280007, 88500280008, 88500280022, 88500280028, 88500280030, 88500280031, 88500280032, 88500280033, 88500280035, 88500280039, 88500280048, 88500280052, 88500320005, 88500320006, 88500320008, 88500320016, 88500320017, 88500320018, 88500320019, 88500320027, 88500320029, 88500320044, 88500320045, 88500320048, 88500320050, 88500320054, 88500320056, 88500320057, 88500320067, 88500320069, 88500320070, 88500320073, 88500320077, 88500320080, 88500320081, 88500320085, 88500320088, 88500320089, 88500320090, 88500320092, 88500320154, 88580020001, 88580020009, 88580020016, 88580020039, 88580040042. 88500280041, 88500320028, 88500320153, 88500320071 un 88500320030.

Vēja elektrostaciju parkos *Oši* un *Valpene* vienlaikus ar plānoto vēja elektrostaciju uzstādīšanu ir paredzēts izbūvēt to uzstādīšanai un ekspluatācijai nepieciešamo infrastruktūru — pievedceļus, laukumus, enerģijas pārvades un telekomunikāciju līnijas.

1. VIII Dundagas pils mazajā zālē, Pils ielā 14, Dundagā, plkst. 18.00 notiks ietekmes uz vidi novērtējuma sākotnējās sabiedriskās apspriešanas sanāksme.

Ar sagatavotajiem materiāliem par paredzēto darbību var iepazīties pašvaldībā, Pils iela 5–1, Dundaga, Dundagas pagasts, Dundagas novads, LV–3270, darba laikā, kā arī interneta lapā *www.environment.lv/lv/jaunumi*.

Rakstiskus priekšlikumus par paredzētās darbības iespējamo ietekmi uz vidi **var iesniegt** Vides pārraudzības valsts birojā, Rūpniecības ielā 23, Rīga, LV–1045, tel. 67321173, fakss 67321049, *www.vpvb.gov.lv*, **līdz 10. VIII.**

Dundagas torņi 2016

Novada atklātais šaha čempionāts 8.–10. VII Dundagas pilī pulcēja 14 dalībniekus.

Vienpadsmitajos *Dundagas torņos* bija ieradušies šahisti no Rīgas, Cēsīm, Ventspils, Kuldīgas, Liepājas, Pļaviņām, Ķekavas, Siguldas, Jūrmalas un Dundagas, tostarp trīs meistarkandidāti un vairāki spēcīgi I klases šahisti ar starptautisku cīņu pieredzi. Pamatturnīrā uzvarēja meistarkandidāts Ojārs Pētersons, aiz sevis atstājot Valdi Višņevski (Ķekava) un Matīsu Mitenieku (Cēsis). Labākais dundadznieku trio — Elvis Bēķis, Alnis Auziņš un Edijs Tropiņš. Ātrspēlē pārāks par citiem bija meistarkandidāts Uldis Melderis (Pļaviņas), nākamās vietas ieņēma M. Mitenieks un liepājniece Gaļina Sudmale. Labākais no dundadzniekiem, A. Auziņš, ierindojās 5. vietā. Brīvajā laikā dalībnieki iepazinās ar pili un novada skaisto dabu.

Paldies pašvaldībai par iespēju kārtējo reizi nosvinēt skaistus šaha svētkus un arī daudzināt Dundagas vārdu!

Alnis Auziņš

Administratīvajā komisijā

30. VI sēdē nr. 4 izskatīja 2 administratīvā pārkāpuma lietas.

1 par alkoholisko dzērienu vai citu apreibinošo vielu lietošanu vai atrašanos alkoholisko dzērienu vai citu apreibinošo vielu ietekmē, ja to izdarījis nepilngadīgais (Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 171.[1] panta pirmā daļa) — persona administratīvi sodīta, izsakot brīdinājumu;

1 par audzinoša rakstura piespiedu līdzekļu piemērošanu nepilngadīgajam (likuma *Par audzinoša rakstura piespiedu līdzekļu piemērošanu bērniem* 6. panta 1. daļas 1. punkts) — piemērots pamata audzinoša rakstura piespiedu līdzeklis — izteikts brīdinājums.

Dace Kurpniece, komisijas sekretāre

Dinsbergam 200

5. VIII plkst. 13.00–18.00 Kubalu skolā–muzejā.

Plkst. 13.00 svētku atklāšanas uzruna un dziesma *Lai kopā sanākam.*

Plkst. 13.15 saruna ar vēsturniekiem — dzimtcilvēka Ernesta Dinsberga (1816–1902) iespējas un sasniegumi.

Plkst. 14.00 brīvbrīdis.

Plkst. 14.15 uzvedums *Jāpaks un Ģierts izspriežas par skol'.*

Plkst. 14.30 brīvbrīdis. Iespēja apskatīt muzeju, jaunākās ekspozīcijas.

Plkst. 14.30–15.00 Dinsberga dzīvokļa ekspozīcijas atdzīvināšana.

Plkst. 14.30–15.10 rokrakstu ekspozīcija.

Plkst. 14.45–15.10 harmoniju spēles demonstrējums un sadziedāšanās.

Plkst. 15.15 stallī klāts saimes galds. Saviesīgas sarunas, uzrunas, tosti.

Plkst. 16.30 brauciens uz Kužnieku kapiem.

Plkst. 17.15 noslēguma uzruna un kora koncerts.

Līvlizt — mō ja mier vail

Jegāāigastlizt Līvõd pivād Irēl 2016. āigast 6. ougustõs.

Līvi starp zemi un jūru

Gadskārtējie Lībiešu svētki Mazirbē 2016. gada 6. augustā.

Svētku ieskaņā **5. VIII** plkst. 20.00 Mazirbes luterāņu baznīcā Salaspils jauktā kora *Lōja* koncerts, diriģents Ģirts Gailītis.

Svētku programma

6. VIII plkst. 10.00 dievkalpojums baznīcā, mācītāji Kārlis Irbe un Lauri Vālgamā (Somija). **Plkst. 12.00** svētku atklāšana pie Lībiešu tautas nama. **Plkst. 13.00** gājiens uz jūru, vēlējumi Jūras mātei. **Plkst. 14.00** *Lībiešu gadagrāmatas 2016* atvēršanas svētki tautas namā, īpašais viesis — kinorežisors un scenārists Aivars Freimanis. **Plkst. 15.00** *Dziesmu Dance* — ar tautas dziesmām un nostāstiem ciemos nāk Nacionālā teātra aktrise Zane Jančevska un etnomūziķu grupa. **Plkst. 16.30** igauņu deju rota Mazirbē — Tartu Universitātes tautas deju ansamblis. **Plkst. 18.00** *Krietnais līvs starp zemi un jūru.* Veltījums Jānim Princim senioram 220. dzimšanas dienā. **Plkst. 21.00** *Ar uguni starp zemi un jūru* — uguns rituāls jūras malā. **Plkst. 22.00** zaļumballe kopā ar *Zaļā galma kapelu.*

Radošās darbnīcas, spēles un konkursi kopā ar lībiešu izcelsmes bērnu un jauniešu nometnes *Mierlinkizt 2016* dalībniekiem. Režisora A. Freimaņa dokumentālo filmu programma tautas nama zālē no plkst. 20.00.

Kapusvētki

30. VII plkst. 11.00 Ostē, plkst. 12.00 Nevejā, plkst. 13.00 Ošos, plkst. 14.00 Āžos, plkst. 15.00 Vīdalē, plkst. 16.00 Latevē, plkst. 17.00 Kaļķos.

6. VIII plkst. 11.00 Alakstē, plkst. 12.00 Jaundundagā un Kolkā, plkst. 13.00 Pācē un Vaidē, plkst. 14.00 Sumbros, plkst. 15.00 Sabdagās.

7. VIII plkst. 14.00 Melnsilā, plkst. 15.00 Ģipkā.

13. VIII plkst. 10.00 Sīkragā, plkst. 11.00 Klučos un Mazirbē, plkst. 12.00 Valpenē un Pitragā, plkst. 13.00 Anstrupē, plkst. 13.30 Ķurbē, plkst. 14.00 Dūmelē.

«Dundadznieks» nr. 7 (212) 2016. gada jūlijs.

Dundagas novada pašvaldības izdevums, iznāk reizi mēnesī, reģistrācijas nr. 000702696.

Adrese: Dundagas pils, Dundaga, LV-3270.
Redkolēģija: Alnis Auziņš (redaktors, tālr.: 63237858, epasts: *alnis@dundaga.lv*), Gunta Abaja, Baiba Dūda, Zinta Eizenberga, Gunārs Laicāns, Lauris Laicāns, Aivars Miška, Aldis Pinkens, Diāna Siliņa un Smaida Šnikvalde.

Publicētie materiāli ne vienmēr pauž redakcijas vai izdevēja viedokli. Par datu pareizību atbild tos sniegusī amatpersona, citos gadījumos — raksta autors, intervijās — arī intervējamais. Pārpublicēšanas gadījumā lūdzam atsaukties uz «Dundadznieku».

Iespiests Talsu tipogrāfijā. **Metiens:** 1500 eks.
Internetā: www.dundaga.lv/avize

Dzīve tuvplānā

Daudzi dzied, daži spēlē kokles, vēl pavisam daži — arī šahu

21. VI *Latvijas Radio 2* rīkotajā unikālajā projektā *Gadsimta garākā Līgodziesma* piedalījās arī lībiešu dziesmu ansamblis *Laula*, ieskandinot vasaras saulgriežus Kolkasragā. *Ineses Dāvidsones foto*

Ļaužu gaidas ir piepildījušās — jūras krastā pie Kolkas tautas nama ar meijām izpušķotā laivā ieradies pats jūras valdnieks Neptūns ar savām astoņām daiļajām meitām. *Ineses Dāvidsones foto*

Vienpadsmitie «Dundagas torņi» pulcēja četrpadsmit šahistus no desmit dažādām Latvijas vietām, un katras spēles sākumā uz sešdesmit četriem lauciņiem stājās trīsdesmit divi braši cīnītāji. Un kur nu vēl neskaitāmo kombināciju neaprakstāmais šarms! To visu apdomājot, turnīra rīkotājs paceļ glāzi ar Dundagas spēkavota ūdeni. Gens una sumus! *Diānas Siliņas foto*

Kur zeme, tur saule — ar šādu moto 2. VII Kuldīgā aizvadīti Kurzemes Dziesmu svētki. Prieks, ka starp 2000 dalībniekiem svētkos piedalījās arī Dundagas pagasta jauktais koris. *Foto no kora albuma*

3. VII ar skaistu un labi apmeklētu koncertu *Tu un es* pils parka estrādē noslēdzās Latvijas talantu vasaras projekts *Satikšanās mūzikā*, kuras mākslinieciskā vadītāja bija dziedātāja Aija Andrejeva. *Elīzas Amandas Vārslavas foto*

Tieši pašos vasaras saulgriežos, no 22. līdz 27. VI, jauniešu deju kolektīvs *Dun-dang* kopā ar Kolkas koklētāju ansambli pēc sadraudzības partneru uzaicinājuma piedalījās starptautiskā folkloras festivālā *Čermenske slavnosti* Čehijā. Uzstājas mūsu koklētājas un kapelas dalībnieki Inga Apškrūma un Ģirts Treinovskis. *Foto no Kolkas koklētāju albuma*